

ALMANACH

**Střední odborná škola
a Střední odborné učiliště Horky nad Jizerou**

1952 – 2012

Almanach sestavili: Ing. Miloš Repáň, Mgr. Olga Janičatová, Mgr. Běla Burkovcová, a kolektiv zaměstnanců SOŠ a SOU

Obsah

Slovo ředitele	4
-----------------------------	----------

Partneři školy	6
-----------------------------	----------

Jak šel čas.....	12
-------------------------	-----------

I. Pohledy do minulosti obce

II. Významné milníky z historie budov školy

III. Malý průvodce kronikou školy a vzpomínkami našich absolventů

IV. Vzdělávací nabídka školy po r. 1990

V. Zahraniční stáže – naše spojení se světem

VI. Projektová činnost jako výzva pro žáky i pedagogy

VII. Horkyfest, tradiční oslava dovedností, umu a studentské zábavy

VIII. Ze života domova mládeže

IX. Škola nás připravuje pro život, aneb co říkají současníci

Současné dění ve škole	60
-------------------------------------	-----------

Vzdělávací program

Doplňková činnost školy

Současní zaměstnanci školy ve školním roce 2011 / 2012

Sponzoři oslav	63
-----------------------------	-----------

Slovo ředitele

Motto: Má-li se člověk stát člověkem, musí se vzdělávat.

(J. A. Komenský, Velká didaktika)

Je občas prospěšné se zastavit, ohlédnout se za dosavadní činnosti, snažit se pochopit souvislosti, využít zkušeností a poznání ve prospěch současnosti a budoucnosti. Šedesátiny jsou významným mezníkem.

Šedesát let věku bývá u člověka většinou spojováno s odchodem do důchodu, jinak je tomu však u naší školy. V roce šedesátého výročí založení je v rozkvětu, plná sil, dozrála ve významné vzdělávací zařízení, uznávané v celém regionu. Je kapacitně zcela zaplněna, ve dvou studijních oborech a čtyřech učebních oborech studuje téměř čtyři sta žáků. Za posledních dvacet let stoupl počet žáků čtyřikrát. Škola dokončila svou transformaci na vzdělávací instituci se zaměřením na gastronomii, cestovní ruch a zemědělství.

V průběhu šedesáti let existence školy se mnohokrát měnil její název i zřizovatel. Materiální a technické podmínky pro zajištění výuky a výchovy žáků se měnily a zkvalitňovaly podle potřeb a zaměření vzdělávání, došlo k modernizaci učeben a dalších prostor školy. Realizovaly se přestavby školních budov tak, aby zajišťovaly lepší podmínky pro teoretické vyučování i praxi žáků.

Fotografie pravděpodobně z roku 1933. Vstupní chodba zámku.

Význam školy nespočívá však jen v moderní technice, v nových budovách, v rádobě vědeckých metodách a honosných názvech. Školu dělají hlavně lidé. Osudů těch, kteří stáli před školními lavicemi nebo v nich seděli, bylo za uplynulých šedesát let na tisíce.

Úroveň školy představují hlavně její učitelé, kteří se prokazují nejen svými odbornými znalostmi, ale mají bohaté zkušenosti z praxe a zároveň jako dobří pedagogové mají rádi své žáky. Věřím mým současným kolegyním a kolegům z pedagogického sboru, že se snaží předat našim žákům do života to nejlepší.

Vzhledem k velmi dobrým výsledkům školy v její historii se dá předpokládat, že i její bývalí učitelé patřili k těm výborným a přispěli svou prací a výsledky k dobré pověsti školy. Škola by pochopitelně nemohla žít bez úsilí zaměstnanců, kteří zajišťují její provoz, ekonomický chod, stravování, úklid a údržbu. Právem i jim patří velké poděkování.

Jsem hrdý na to, že již přes dvacet let mohu přispívat se svými spolupracovníky k rozvoji SOŠ a SOU Horky nad Jizerou.

Škola bez žáků by byla jen zbytečnou budovou. Jsou to hlavně žáci, kteří svými výsledky stále zlepšují image školy. Ať již při každodenním studiu, tak při úspěších v různých odborných, jazykových, sportov-

ních a dalších soutěžích, v charitativní a zájmové činnosti, při praxích na smluvních pracovištích včetně Pražského hradu, při zahraničních stážích v řadě zemí Evropy.

Dobrá škola je ta, která poskytuje v praxi uplatnitelné vzdělání. Je potěšitelné, že za poslední léta se téměř všichni absolventi školy bez problémů uplatnili v zaměstnání či v podnikání v naší vlasti i v zahraničí. Právě úspěšní absolventi školy jsou nejcennější devizou, protože z práce a úspěšnosti absolventů vyrůstá autorita školy. Poděkování ode mne patří i vám, úspěšným absolventům, za to, že šíříte doma i ve světě dobré jméno „své“ školy.

Přeji do dalších let škole úspěšné absolventy, spolupracující rodiče, vstřícné představitele státní správy i samosprávy, chápavé zaměstnavatele našich studentů, podnikatele a další hospodářské a sociální partnery. Přeji všem našim současným i budoucím pracovníkům a žákům mnoho zdraví a spokojenosti v práci i v životě. Věřím, že význam a prosperita naší školy stále poroste.

Ing. Vratislav Morava,
ředitel SOŠ a SOU Horky nad Jizerou

Partneři školy

... o spolupráci s námi, vzájemné podpoře a přáních k našemu výročí

Milí studenti, vážení pedagogové,

dovolte nám, abychom tímto pogratovali vaši Střední odborné škole a Střednímu odbornému učilišti Horky nad Jizerou k dovršení 60-ti let existence, o to více, že podobných škol s tak bohatou historií není v naší zemi mnoho.

Oceňujeme, že tento vzdělávací ústav neustále uspokojuje zájemce o studium na obou typech škol. Věříme, že i právě její dlouholetá tradice má zásluhu na zástupech spokojených studentů i jejich pedagogů. Krajský úřad, stejně jako široká veřejnost, měl možnost prověřit šikovnost studentů oboru gastronomie této školy v rámci akcí Středočeského kraje, jako jsou Poděbradské filmové zážitky, Gurmánfestival v Kolíně nebo nedávný Buřtový festival v Mladé Boleslavi. Musíme přiznat, že jejich kulinářské umění nadchlo nás i ostatní návštěvníky.

Jsme rádi, že Středočeský kraj má školu s takovouto tradicí ve svém regionu a že ji, stejně jako jiné školy v kraji, můžeme podporovat. Naposledy koupil traktor, který významně přispěl k modernizaci zastaralého vozového parku školy.

Rádi bychom proto Střední odborné škole a Střednímu odbornému učilišti Horky nad Jizerou popřáli nejen dalších nejméně 60-ti let života, ale také mnoho úspěšných studentů a další plodnou spolupráci se Středočeským krajem.

Středočeský kraj, zřizovatel školy

Uplynulých 15 let fungování

programu Leonardo da Vinci v České republice si nelze představit bez zapojení Středního odborného učiliště a později také Střední odborné školy Horky nad Jizerou do tohoto programu. Na první pohled se zdá být téměř neuvěřitelné, že střední odborná škola z malé středočeské obce vysílá více než jednu dekádu každoročně desítky žáků a studentů na odborné praxe do mnoha evropských zemí. Od roku 1998 získalo tuto jedinečnou pracovní zkušenost více než 1100 žáků oboru cestovní ruch, gastronomie a podnikání, kteří absolvovali několikátý denní pracovní stáž v prvotřídních hotelových a restauračních zařízeních v Itálii, Španělsku a na Kypru. Budoucí cukráři, zahradníci, farmáři a zemědělci ze střední odborné školy v Horkách nad Jizerou si vyzkoušeli jak chutnají výsledky práce na vinicích, trzích a farmách v Rakousku i jak pestrá paleta řemesel a moderní strojovou techniku využívají jejich kolegové v jednotlivých spolkových zemích v Německu.

V této souvislosti je pozoruhodné a pro odborné vzdělávání ve Středočeském kraji velmi přínosné, že se jedná o pracovní stáž a odborné praxe povětšinou v oborech, které byly dlouhou dobu v České republice opomíjeny a považovány za neperspektivní. Je nepochybně zásluhou vedení školy i jejích pedagogických pracovníků, že dokázali v období zásadních změn na trhu práce a zvyšující se konkurence ve vzdělávání udržet, rozšířit a obohatit studijní i učební obory v Horkách nad Jizerou prostřednictvím programu Leonardo da Vinci

o evropské zkušenosti a zahraniční spolupráci. Absolventi Střední odborné školy a Středního odborného učiliště v Horkách nad Jizerou nemají i díky zahraniční zkušenosti s programem Leonardo da Vinci problém s nalezením kvalifikovaného pracovního místa a uplatněním na trhu práce. Ve světle evropských zkušeností vyniká jedinečný přístup, který v Horkách nad Jizerou uplatňují v odborném vzdělávání a přípravě. Absolventi se dokonale učí nejen nezbytným znalostem a řemeslným dovednostem, nýbrž také obchodnímu „duchu“. V zemědělských a potravinářských oborech je důležité vedle vysoké kvality výroby, také umění výsledky pracovního úsilí atraktivně prezentovat a oslovit potenciální zákazníky. Kromě toho, že kvalitní produkty si najdou svého kupujícího, by si měl kupující najít také své produkty. Žáci ze střední školy v Horkách nad Jizerou s evropskou zkušeností v programu Leonardo da Vinci Vám názorně vysvětlí, že kromě jejich výrobků, je velkým požitekem také místo, kde nakupujete.

Střední odborná škola a Střední odborné učiliště Horky nad Jizerou získala v roce 2003, 2005, 2008, 2009 a 2010 ocenění „Pečeť kvality programu Leonardo da Vinci“ za velmi vysokou úroveň realizovaných projektů mobility. V roce 2011 se tak pravděpodobně nestalo pouze proto, že se škola o toto ocenění neucházela a dala vyniknout také jiným institucím. Většina hodnotitelů se shodovala, že přidaná hodnota realizovaných projektů Leonardo da Vinci byla mimořádně vysoká; projekty měly pro jejich účastníky nezpochybnitelný přínos; neskončily s koncem financování a podařilo se zapojit účastníky ze znevýhodněných skupin. Za poslední skutečnost zaslouží škola mimořádné uznání. SOŠ a SOU Horky nad Jizerou tak vedle své vzdělávací úlohy má i neocenitelný společenský přínos. Zahraničních pracovních stáží

a odborných praxí s programem Leonardo da Vinci se prostřednictvím obětavé práce pedagogických pracovníků školy mohou účastnit také sociálně znevýhodnění žáci a osoby se specifickými potřebami. Právě jim by měly evropské zkušenosti a vzdělání s programem Leonardo da Vinci nabídnout další šanci.

Kromě národních ocenění, které může některý ze škarohlidů zpochybňovat, získaly projekty Leonardo da Vinci realizované Střední odbornou školou a Středním odborným učilištěm v Horkách nad Jizerou také několik mezinárodních ocenění. Lze tvrdit, že v tomto ohledu je škola ve Středočeském kraji a ve svém oboru výjimečná a dosud nenašla své následovníky. V roce 2003 byla ve Frankfurtu nad Mohanem udělena zástupcům školy Evropská cena za sblížování mládeže ze Spolkové republiky Německo a České republiky a v roce 2005 obdržela škola Evropskou cenu kvality za realizaci projektů mobility programu Leonardo da Vinci. Pokud v současnosti váháte, jakým směrem by se měly v odborném vzdělávání ubírat další kroky vašich potomků, doporučení ze strany Domu zahraničních služeb zní jednoznačně. S novou fází programu se od roku 2014 otevrou evropské zkušenosti nejen v oblasti pracovních stáží, nýbrž vzniknou také studijní příležitosti v zahraniční pro mnoho tisíc středoškolských žáků a studentů. Není pochyb o tom, že žáci Střední odborné školy a Středního odborného učiliště v Horkách nad Jizerou budou mezi nimi. Těším se proto na budoucí evropskou spolupráci.

Ing. Iva Tatarková
ředitelka Domu zahraničních služeb MŠMT,
Národní agentury pro evropské vzdělávací programy

Je mnoho škol,

které se mohou pyšnit šedesátiletou tradicí. Málokterá z nich se však může chlubit současným zachováním původních, stále důležitých oborů a zároveň obdivuhodnou schopností přizpůsobit se dynamicky se měnícím podmínkám moderní doby. Škola si tak vedle tradice zachovala také velmi vysokou úroveň, jejíž kvalita snese přísná mezinárodní srovnání. Snad i proto je zájem uchazečů o studium u nás stále vysoký.

Během uplynulých 60-ti let škola vyslala do života velké množství studentů. Mnozí z nich se vedle studia podíleli na vzkvétání obce. I dnes studenti spolupracují s obcí na několika úrovních. Zajišťují kulturní život v obci formou vánočních vystoupení a nejrůznějších akcí. Z nich chci ocenit zejména představení, kterými zpřjemňují život obyvatelům domova s pečovatelskou službou. Vedle zábavy nezapomínají ani na práci – starají se o obecní zeleň, vysazují keře, jejichž sazenice sami vypěstovali.

Škola by nedospěla k 60. výročí bez kvalitního vedení. Současný ředitel, Ing. Vratislav Morava, je člověkem na správném místě. Za školu umí bojovat a dokáže jí zajistit dostatek finančních prostředků a úspěšnou propagaci.

Škole bych do dalších let rád popřál, aby si zachovala svou současnou vysokou úroveň a aby na ni studenti měli tak hezké vzpomínky, že se po letech vrátí, jako například jedna bývalá studentka, kterou jsem měl možnost v prostorách školy oddat.

Jaroslav Skála, starosta obce Horky nad Jizerou

K nadcházejícímu významnému výročí

Střední odborné školy a Středního odborného učiliště Horky Jizerou bych chtěla vyzvednout dlouhodobou, téměř 20-ti letou spolupráci s Okresní agrární komorou Mladá Boleslav i zemědělskými subjekty v rámci praktické výuky.

Jedná se nejen o výchovu žáků k podnikání v zemědělské prvovýrobě, ale v agrobiznisu celkově. V počátcích restitučních a transformačních procesů v zemědělství jste zajišťovali Kurzy pro začínající zemědělce, Zimní školy pro soukromé zemědělce, Školy obnovy venkova a další vzdělávací akce. Za tyto aktivity patří Vaší škole skutečně velké poděkování.

Věnujete se výchově a vytváření pracovních návyků žáků, zodpovědnosti a samostatnosti, kompetencí pro život tolik důležitých.

Ráda Vás navštěvuji a vždy jsem mile překvapena výzdobou školních prostor a celkovou pozitivní atmosférou prostředí, které zajišťují nejen žáci, ale i pedagogický sbor.

Přeji Vám, abyste i nadále dosahovali významných ocenění, profesionality a úspěchů ve všech oborech, které máte akreditovány.

Ing. Dagmar Mocová
Regionální agrární komora

Hospodářská komora České republiky

je oficiálním garantem učňovského školství v naší republice. Proto ani Okresní hospodářská komora Mladá Boleslav není ve svém regionu výjimkou a Střední odbornou školu a Střední odborné učiliště Horky nad Jizerou také ráda podporuje. Důvodem je fakt, že z řad absolventů se profilují jednak kvalitní zaměstnanci pro mladoboleslavské podnikatele, ale také mnoho z nich začalo samostatně podnikat. Důležité je, že sto procent absolventů odchází přímo do praxe po vyučení nebo úspěšném složení maturitní zkoušky či pokračuje v dalším studiu. Absolventi školy tedy nezůstávají v evidenci nezaměstnaných na úřadu práce. To svědčí o kvalitní práci pedagogů SOŠ a SOU Horky nad Jizerou.

Iva Kolínská

ředitelka Okresní hospodářské komory Mladá Boleslav

Slavit 60-té narozeniny

je vždycky velkolepé. A slavit takové jubileum v případě školy je navíc obdivuhodné. Doba diktuje, jak máme být výkonní, co všechno máme obětovat svojí kariéře, společnosti, mezilidským vztahům. Tradice a zkušenost se dnes moc nenosí, přestože jsou to základní kameny našeho snažení. Proto si vážím všech, kteří na své tradici stavějí.

A proto přeji SOŠ a SOU Horky nad Jizerou minimálně dalších šedesát let úspěchů, skvělých studentů a vnímavých pedagogů. Máte být na co pyšní, tak na to nikdy nezapomeňte.

S úctou a pozdravem

Jolana Voldánová
redaktorka České televize

Vážený pane řediteli,

dovolte mi, abych Vám při příležitosti oslav 60. výročí založení Vaší školy co nejsrdečněji poděkoval za poskytnutí pomoci při zajišťování významných reprezentačních akcí Hradní stráže a mnohaletou spolupráci a pomoc v oblasti gastronomie.

Pane řediteli, dovolte, abych Vám a Vaší škole jménem svým i mých kolegů popřál mnoho zdaru ve Vaší školské činnosti a všem učitelům a žákům pevné zdraví a osobní spokojenost.

S přátelským pozdravem

plukovník Ing. Radim Studený, velitel Hradní stráže

V dnešní době je třeba

studentům pomoci v rozhledu možností pracovního zařazení v jednotlivých odvětvích gastronomických služeb. Po skončení školy nemají dostatečnou praxi ani v jednom z oborů a vybrat si v rozmanitosti pracovního zařazení není vůbec jednoduché. Je třeba jim tyto informace poskytnout a pozvat je na semináře, aby mohli nasbírat potřebné informace.

Již několik let pořádám na odborných školách semináře se zaměřením na nové trendy v cukrářské technologii. Setkávám se s velkým zájmem žáků a ráda jim své zkušenosti předávám. Hlavním cílem kurzů je srovnání klasické výroby s novými technologiemi a současnými trendy v cukrařině. Některé technologie se mohou zdát na první pohled příliš složité, ale v praxi si žáci ověří, že i oni mohou zvládnout náročnou přípravu cukrářských výrobků.

Také letos jsem vedla seminář i ve vaší škole a byla jsem velmi mile překvapena zájmem žáků o cukrařinu. Seminář byl na téma „Slavnostní dorty“ a žáci ho zvládli na výbornou. Nejsem zastáncem pouhého předvádění svých dovedností, ale dávám přednost praktickým ukázkám, kdy každý si může vyzkoušet práci s novými surovinami a pomůckami pro cukrářskou výrobu. Při seminářích je důležité, aby každý si mohl vyzkoušet vše v praxi. Jen tak si uvědomí, jak je cukrařina krásná, ale zároveň i náročná.

Vždy mne potěší zájem studentů, ráda ho budu podporovat, a proto se těším na další spolupráci.

Paolína Berzsiová, členka představenstva Asociace kuchařů a cukrářů ČR

Přeji škole, všem jejím současným i budoucím žákům a pracovníkům
do dalších 60- ti let mnoho úspěchů ve studiu, práci a celém životě.

Smluvní partneři školy pro zajištění praktického vycviku žáků Škola trvale spolupracuje v rámci praktické přípravy žáků téměř s osmdesáti vybranými smluvními pracovišti v regionu v sektoru gastronomie, cestovního ruchu, zemědělství a zahradnictví.

Jak šel čas

I. Pohledy do minulosti obce

Obec se rozkládá v místech, v nichž vědecký výzkum odkryl pozůstatky pobytu neandrtálců, tedy starší doby kamenné. Žili zde před 250-150 tis. lety a živilo se lovem zvěře, ryb a sběrem divokých plodin, přebývali v jeskyních nebo prostých úkrytech. Používali otlučené nehlazené kamenné nástroje, nádoby ještě neznali.

Náš kraj tehdy pokrývala tundra, což je travnatá krajina s křovinami, kde stromy rostly jen řídce. Na ní se proháněli divocí koně, sobi, ale žili tu i mamuti a jeskynní medvědi.

S příchodem doby ledové se dramaticky zhoršily klimatické podmínky a neandrtálský člověk z těchto končin odešel. Vrátil se až v mladší době kamenné, zčásti z oblasti Dunaje, zčásti to byli příslušníci stěhovavých normanských kmenů. To bylo asi 5 tis. př. n. l.

Noví osadníci již pěstovali obiloviny, chovali dobytek, vyráběli keramiku, používali opracované kamenné nástroje nasazené na topůrku a žili v chatách z dřevěných kůlů, jejichž stěny byly vypleteny proutím a omazány hlinou smíšenou s plevami. Osídlení krajiny je trvalejší a vyvíjí se zejména u řek a potoků. Postupem času se lidé naučili vyrábět kovové předměty, té době říkáme doba bronzová (2000 – 500 př. n. l.), lidé už využívali síly zvířat při obdělávání polí a zdokonalili se v chovu hospodářských zvířat. To už do narození Krista zbývalo asi tisíc let. Do poměrně pohostinné krajiny přicházely další kmeny, některé se zde usadily, jiné kmeny kraj spíše okupovaly. K těm významným patřili bezesporu Keltové, chcete-li Galové, a to kolem r. 500 př. n. l. Ti přivedli náš kraj k hospodářské prosperitě, byli však postupně vytlačeni Germány.

Hudební salonek, dnes učebna č.6 a malá sborovna

Kachlová kamna v jídelně, dnes je zde sborovna

Víme, že po Keltech nám zůstal název řeky Isara = rychle tekoucí, proudek až bystrinatá řeka.

Léta běžela a v Evropě se rozšířil čilý obchodní ruch. Obchodníci potřebují cesty, aby mohli nabízet svoje zboží ve vzdálených krajích. Důležitými místy těchto cest jsou přechody přes řeky – brody. U většiny brodů proto od nepaměti stála opevnění, která tyto měřtiny na řekách střežila, aby byla zajištěna bezpečnost obchodníků. To už Germány vystřídali Slované a k nám proniká křesťanství. Panující kníže Boleslav přenesl místo svého působení z Chlumu na hrad nad řekou, dnešní hrad mladoboleslavský. To už se psal zhruba rok 950 n. l.

Vraťme se však k tvrzi, o které chceme hovořit. Dřevěná pevnost stála i na svahu u brodu, který byl na Jizeře v místech, kde je dnes park v Horkách. U tvrze vznikla osada, jejíž obyvatelé měli povinnosti při střežení území, ale také dostávali kus půdy k svobodnému užívání. Osada se rozrůstala, dřevěné opevnění vystřídala kamenná tvrz. Přišla doba románská, doba pevné vlády knížat a králů, založená na vlastnictví půdy a spočívající v ovládnutí místního obyvatelstva.

Naše tvrz již nese nám známé jméno – první dochovaná písemná zmínka hovoří o tom, že pánem na tvrzi byl Pešek, syn Fraňkův z Brodce. Vsi pod tvrzí se říkalo Horka, později Hůrka. Tok řeky, povodně a čas pak ves rozdělily na Brodce a Horky tak, jak je známe dnes. Panství neslo název brodecké, oddělená historie obou obcí se píše až od roku 1849.

Tvrz doznává řady přestaveb. Patrně za Vančurů z Řehnic vzniká z tvrze renesanční zámek. V dalších letech vládli na brodeckém panství různí čeští páni. Posledním byl Václav mladší Kaplíř ze Sulevic. Zapojil se do protihabsburského odboje a po bitvě na Bílé hoře v r. 1620 byl odsouzen ke konfiskaci poloviny majetku. Přišel však o majetek celý a držitelem panství se stává v r. 1623 Matyáš Arnold z Klarštejna, císařský rada a sekretář dvorské komory. Rod Hartmanů vládí na Horkách přes sto let. Poslední z nich, František Mikuláš

Hartman dokončil rozvoj panství výstavbou horeckého kostela, fary a špitálu (chudobince). Panství zdědila roku 1738 hraběnka Polyxena Alžběta Des Four de Monte. V dalších dlouhých letech žil na horeckém zámku rod hrabat Clam Gallasů a poté Nostitz z Reinecků.

Celkem poklidný život horeckého panství se mění po I. světové válce. Vznik československého státu, rozvoj průmyslu, tvrdý politický boj a pozemková reforma znamenala pro místní šlechtu ztrátu svého výsadního postavení. Panství – zámek, cihelna, velkostatek, polnosti a lesy – je nuceno změnit svůj tradiční model hospodaření, až nakonec přechází v r. 1933 do majetku Josefa Hegra, rodáka ze sousedního Chotětova, ředitele pražské exportní společnosti.

Přišla II. světová válka, byl vytvořen protektorát Čechy a Morava. Na zámku se usadila posádka německé armády. V r. 1940 se v obci vyskytl tyfus, na který zemřelo několik lidí, proto němečtí vojáci přesunuli svou posádku do Brodců, kde se ubytovali na radnici, v sokolovně a ve škole. Na zámek a do Horek se po čase zase vrátili už jen důstojníci. Německá armáda na Horkách i v okolí konala častá cvičení.

Po tragických válečných letech se lidé dočkali osvobození. Bylo 10. května 1945. Do vsi dorazil jízdní oddíl Ruské armády. Na zámku byl zřízen vojenský lazaret a ruština se stala do konce roku 1945, kdy Rudá armáda odešla z naší republiky, dalším jazykem, kterému silně zámecké zdi naslouchaly.

Lidé se nadšeně vrhli na budování zničených továren, měst a vesnic. S rokem 1948 se však k moci dostává KSČ a věci obecné dostávají jiný spád. Znárodnění se nevyhnulo ani zámku a velkostatku v Horkách. Bylo zde zřízeno školící středisko Jednotného svazu českých zemědělců a v r. 1951/1952 Zemědělská učňovská škola. K navrácení zámku rodině Hégrů došlo v roce 1998. V roce 2008 zámek odkoupil Středočeský kraj a sídlí v něm i nadále Střední odborná škola a Střední odborné učiliště Horky nad Jizerou

Z počátku 20. století

Z letošního jara

II. Významné milníky z historie budov školy

SOŠ a SOU využívá pro svůj provoz několik budov a areálů. Největším a nejdůležitějším objektem je bezesporu zámek.

Budova zámku stojí na místě starodávné dřevěné tvrze, jež střežila významný brod přes řeku Jizeru. Poslední z držitelů panství hraběcího rodu Hartmanů z Klarštejna, František Mikuláš, dal počátkem 18. století upravit zámek do dnešní podoby. Z původního renesančního záměčku zůstala jen čtyřboká kamenná věž vystavěná v 15. století. Přestavěno bylo celé severojižní křídlo a nově vystavěno křídlo západní. Barokní přestavbou tak vzniklo výstavní sídlo, které od té doby svůj vnější vzhled nijak výrazně nezměnilo.

Využití zámku se zásadně změnilo po roce 1948, kdy dne 14. května přebírá velkostatek „Jednotný svaz českých zemědělců“ a v zámku bylo zřízeno učiliště pro krátkodobé kurzy, v roce 1952 pak zemědělská učňovská škola. V roce 1961 již kapacita budovy potřebám školy nevyhovovala a tak byl zámek naposledy adaptován a zrekonstruován pro výukové účely. Z původního honosného vybavení zámku se nedochovalo téměř nic.

V současné době je v budově umístěn domov mládeže se školní kuchyní, jídelnou a klubovnou, v dalších částech se nachází celkem 7 učeben teoretické výuky a v přízemí jsou kanceláře správy školy. Od roku 1999 je pro výuku i komerční účely využívána stylová Zámecká vinárna, která i Vás zve k příjemnému posezení. Příjemným místem pro odpočinek i zahradní slavnosti je rovněž upravená zámecká terasa s hezkým výhledem na říční tok Jizery, sportovní areál a park.

Z nejčerstvějších událostí je jistě důležité spuštění nově postavené čistírny odpadních vod v loňském roce, která čistí odpadní vodu nejen z budovy zámku, ale i z místního sportovního areálu.

Dalším areálem se zajímavou historií je budova bývalé místní školy. Její stavba byla započata 1. ledna 1874 a 10. listopadu téhož roku se nová školní budova zaplnila svými prvními žáky. Měla nejprve jen dvě třídy. Ale například v roce 1877 ji navštěvovalo již neuvěřitelných 179 žáků. Obecní škola poskytla základní vzdělání mnoha generacím školáků z Horek i sousedního Hrušova a vyučovalo se v ní až do první poloviny 80. let dvacátého století. Tehdy byla na základě usnesení Středočeského kraje horecká základní škola zrušena a budova se hřištěm byla předána Střednímu odbornému učilišti. K zásadní rekonstrukci došlo v r. 2000. Přestavbou byl zrušen byt a tím rozšířena kapacita školy o další učebny, šatny a sociální zázemí. Následně byly zrekonstruovány stropy i vnitřní uspořádání, opraven krov a střecha, využity půdní prostory na učebny a kabinety a instalováno nové topení. Pro zvětšení vnitřního prostoru školy bylo osazeno na vstupu do školy prosklené atrium a budova tak získala svou současnou tvář.

V sousedství školy je budova čp. 29, s neméně zajímavou historií. Vystavět ji dal František Mikuláš Hartmannem z Klarštejna, a to roku 1738. V těch časech sloužila pro 18 přestárých a chudých příslušníků bývalého panství, jimž se ve stáří stala vítaným útočištěm. Budova, které se říkalo „špitál“ a později „chudobinec“, byla původně vystavěna bez střešní nástavby a měla pouze dvě velké místnosti, jednu pro muže a druhou pro ženy. V každé z nich byla velká plotna. Jednotlivý chovanec tu mívál ještě počátkem 20. století denně 10 krejcarů, mléko a dříví zdarma. V chodbě proti dvěřím bylo okno a v něm socha sv. Jana Nepomuckého, před kterou byla lavice. Ta sloužila k vystavení těla zemřelého chovance před pohřbením.

Roku 1897 byl chudobinec přestavěn pro potřebu sezónního ubytování dělníků potřebných na řepnou kampaň v cukrovaru. Střešní nástavbou, pronikající napříč střechou, bylo získáno něko-

Pohled z parku na počátku 20.století

Rok 2011

Rok 1934

Z přestavby školy v r.2000

Rok 2012

lik dalších menších místnůstek. Uprostřed hřebenu byla posazena dřevěná věžička. V ní je umístěn zvonek „umíráček“, který ještě nedávno vyzváněl při úmrtí některého z místních občanů.

V roce 1961 byla budova poprvé využita pro potřeby SOU jako internát pro chlapce. Roku 1991 byla dokončena poslední velká přestavba a budova stavebně dostala dnešní podobu. Od té doby slouží jako pracoviště pro odborný výcvik žáků. Nyní je zde cvičná kuchyně s moderní varnou technologií, cukrářská dílna s nezbytným technickým a sociálním zázemím. Dále učebna stolničení, učebna pro cukráře a kmenová učebna oboru gastronomie. Nyní nese tento odborný areál název Gastrocentrum. Záměr zvyšovat kvalitu přípravy žáků gastronomických oborů se zaměřil i na technologické vybavení. Postupně bylo vytvořeno moderní zázemí pro cukráře a kuchaře se učí ve zcela nově vybavené kuchyni s plynovou varnou technologií, doplněnou konvektomatem, šokerem na rychlé zchlazení pokrmů, drobnými kuchyňskými spotřebiči, výkonnou vzduchotechnikou a dalším zázemím. To získalo novou dimenzi spojením s budovou školy tzv. „krčkem“ se šatnami v roce 2006. Číšníci však také nepřišli zkrátka. Využívají hlavně prostory zámecké vinárny, ale mají k dispozici i hezky vybavenou učebnu stolničení v prvním patře Gastrocentra.

Škola dále využívá areál školního zahradnictví, který převzala do užívání v roce 1993 od Státního statku Bezno a do vlastní správy přijala v roce 1996. Zahradnictví je využíváno především pro výukovou činnost oborů Zemědělec – Farmář, Provoz služeb a Zahradník. Žáci pěstují zeleninu, květiny a množí dřeviny na venkovních záhonech, v pařeništích i ve vytápěném skleníku. Učí se zde pracovat tradičními i novými postupy a používat malou mechanizaci.

Rok 1982

Rok 2012

Oprava skleníku v devadesátých letech

Areál odborného výcviku se zemědělským a zahradnickým záze-
mím má škola pronajatý v části bývalého velkostatku od rodiny
Hégrů. Vznikl zadaptováním hospodářských budov statku a mezi
roky 1986 a 1989. Nacházejí se zde dílny pro zemědělské obory
– pro zpracování kovů a dřeva a opravářská dílna k ošetřování
zemědělské techniky. A pro zajištění odborného výcviku zde dále
najdeme prostory pro výuku vazačství, cvičebnu chovu zvířat, vel-
kou učebnu teorie, dokonce i cvičnou kuchyňku, sociální zázemí
a „mistrovnu“ s šatnami pro učitele. Pod venkovním přístřeškem je
trvalá expozice, depozit, historické zemědělské mechanizace, kte-
rou učitelé a žáci uchovávají pro další generace. Hned vedle jsou
uloženy stroje a další zemědělská mechanizace.

Žákyním Provozu služeb slouží ještě učebna šití v budově Obec-
ního úřadu.

III. Malý průvodce kronikou školy a vzpomínkami našich absolventů

50.léta

Na horeckém zámku vznikla Zemědělská učňovská škola 1.9.1951. Pod vedením pana ředitele Bohumila Horáčka se tu první rok vzdělávalo v oboru Pěstitel - Chovatel 78 žáků. Celý pobyt na škole trval 12 měsíců a byl bezplatný, tři dny v týdnu bylo vyučování a tři dny praktický výcvik. Škola byla internátní, děvčata bydlela ve škole a chlapci v bývalém místním „chudobinci“, který byl opraven a zařízen pro jejich pohodlí.

Praktické dovednosti si žáci osvojovali ve školním statku.

V novém školním roce 1952/53 se nový ředitel, Ing. Josef Nebeský, stává zároveň i ředitelem statku. K učňovské škole je přičleněna mistrovská škola. V oboru Pěstitel-Chovatel se žáci vzdělávali pět měsíců, od listopadu do března, je to nižší forma středoškolského studia, celková doba studia trvá dva roky a je zakončena závěrečnou zkouškou.

Co nám o sobě prozradil pan Jindřich Juřica z Benátek nad Jizerou

Na školu v Horkách jsem chodil od září 1953. Nejvíc vzpomínám na praxi. Chodili jsme krmit a dojit do statku, často jsme dělali i na poli. Bavilo mě to. Bydleli jsme všichni na zámku. Rychle se pro mě Horky staly opravdovým druhým domovem, získal jsem tu zázemí a domů jsem ani nejezdil. Když jsem po roce šel do práce, bylo to zase na Horkách. Nejdřív jsem se „ve dvoře“ staral o koně, ale táhlo mě to k volantu. Udělal jsem si tedy řidičák a dostal svůj první traktor, který jsem musel natáčet klikou. To byly začátky! V zemědělství jsem zůstal pracovat po celý život, volant mi učaroval. Řídil jsem možná všechno, co mělo kola nebo pásy. Traktor jsem po čase vyměnil za nákladák a se svými Tatrami najezdil po polích i silnicích statisíce kilometrů. Na léta prožitá v Horkách rád vzpomínám...

Příběh pana Václava Pavlíčka z Němčic

Nastoupil jsem do Zemědělské učňovské školy v září 1954. Nastoupilo nás tehdy tři třídy po asi třiceti žácích, do jednoletého oboru Pěstitel nebo Chovatel. V té době bylo obtížné nastoupit přímo na střední školu. Vzpomínám, že na Horkách se nás sešlo hodně takových, co se „nedostalo“. Abychom udělali zdárně zkoušky na vytouženou školu, vzal si nás na starost pan Kratochvíl, učili jsme se s ním a počítali, abychom přijímací zkoušky zvládli. Bylo nás asi patnáct. Na samotné učení se už moc nepamatuju, ale na praxi jsme chodili do statku na Horkách, do „dvora“, jak se říkalo. Dělali jsme hlavně na poli, rukama nebo ručním nářadím, to víte, mechanizace moc nebylo. Chovatelé zase chodili do chléva.

Škola byla internátní, domů jsme mohli tak jednou na čtrnáct dní, i když jsem to měl domů „přes pole“. Bydleli jsme na zámku, tam, kde dnes máte učebny v patře. Na stejném patře byly i umývárny, taky učebny. Děvčata bydlela na pokojích, kde je i teď internát. Taky tam, co dnes říkáte gastrocentrum. Zámek už vypadal jako škola, z původního vybavení už tam nebylo snad nic, ani kachlová kamna. Topili jsme si kamínky na každém pokoji, dřevem a uhlím. Taktak jsme občas nevyhořeli, a když jsme zapomněli přiložit, ráno se z pod deky nechtělo ani otrlým. Byl to však pro nás hezký čas, byli jsme mladí, užili si legrace a rádi tropili učitelům a vychovatelům lumpárničky.

O politice jsme moc nepřemýšleli. Pocházím z velkého, krásného statku. To, že mi režim bránil ve studiu, že rodiče byli pod velkým nátlakem a báli se o naši budoucnost, to mi docházelo až mnohem později. Ročník skončil. Společné a usilovné učení s panem Kratochvílem přineslo své ovoce, zkoušky na zemědělskou školu do Poděbrad jsem udělal. Jenže, na konci srpna přišel doporučený dopis, že KNV nesouhlasí s mým přijetím. Zklamání bylo obrovské. Nastoupil jsem tedy na mistrovskou školu v Brandýse nad Labem, kde studium zemědělských předmětů trvalo 8 měsíců a nebyla v něm žádná praxe. Zemědělství bylo celý můj život. Chtěl jsem všemu, co musí znát dobrý hospodář, rozumět. Školu v Poděbradech jsem pak udělal dálkově. A milované práci na poli a se zvířaty jsem zasvětil opravdu celý svůj život. Ted' už jsem zodpovědnost za hospodářství nechal na synovi, mám jen svoje království – pár prasátek, králíky a slepice.

Se spolužáky se scházíme stále, máme na co vzpomínat a co si povídat. Máme radost, že „naše“ škola je tu s námi.

Pokusná políčka za kostelem

Pan učitel Pánek se svými žáky

Horky - můj (náš) osud

Vypráví PhDr. Vladimír Pánek, Praha

Poprvé jsem Horky uviděl na Mikuláše, 6. prosince 1954, ještě v modré vojenské uniformě, krátce před odchodem do civilu, tenkrát z prodloužené vojenské služby.

Cestou od autobusu z Brodců nad Jizerou jsem sledoval před sebou již osvětlený zámek na kopci. Ještě před cílem se ale přede mnou objevil velký školní statek, s řadou zářících oken. Neodolal jsem nahlédnout. Ve stáji skupinka děvčat zápolila se strojním dojením. Poté jsem se vydal k cíli na kopci.

Po zvládnutí několika desítek schodů jsem se objevil před zámečkou bránou. Ve velké místnosti v přízemí, sborovně, mě již očekával podsaditý ředitel Učňovské školy zemědělské v Horkách nad Jizerou, Ing. Josef Nebeský.

Během rozhovoru o mém ponovoročním nástupu se tam objevila jedna z oněch děvčat, se kterou se naše pohledy před chvílí potkaly tam dole na statku, ve stáji. Byla to instruktorka odborného výcviku Dana Fraňková. A od té doby se denně vidíme dosud. Byl to zkrátka náš osud.

Hned na počátku nového roku, 4. ledna 1955, jsem zde, po více než dvouleté přestávce strávené ve vojenské uniformě, nastoupil jako učitel. Ubytován jsem byl v prvním patře nad královstvím „šéfkuchaře“ pana Rytiny, spoluúčelním školy Vendou Kratochvílem, který se později oženil s účetní školního statku Boženkou Ocáskovou. Naše přátelství trvá stále.

Do podzimního nástupu do Semináře pro učitele zemědělských škol v Liblicích, jsem zde učil mechanizaci a pěstování. Nahoře nad zámek jsme si s žáky zřídili malou botanickou zahrádku se záhonky obilovin a travin. Snad jsem i suploval za vychovatele Vendu Holana. Alespoň mi žáci na setkáních připomínají noční pochodák jako „odměnu za nekázeň“. I hokej jsem si s kluky zahrál.

Myslím, že naše učiliště patřilo tehdy, ale i potom, mezi přední v kraji, tak jako školní statek, vedený „šafářem“ panem Nejedlem, a „adjunktem“ Zdeňkem Žertem. Svůj nemalý podíl na tom měli i naši praktikující žáci, získávající tu „velkovýrobní pohledy“ pro svou příští práci v obcích Mladoboleslava a Mělnicka.

Nejen z velmi osobních důvodů rád na Horky vzpomínám, ale přítelstvně je i navštěvuji, zejména někdejší naši školnici a dosud živou kroniku paní Zalabákovou .

Na nádvoří zámku

Statek v roce 1955

60.léta

Kapacita školy ve školním roce 1959/60 již nestačí. Zvyšuje se zájem o zemědělské vzdělání, zřizuje se pobočné učiliště ve Vinci.

Praktické dovednosti si žáci ověřovali a procvičovali v mnoha podnicích na Mladoboleslavsku, především v zemědělských družstvech v Luštěnicích, Dřísech, Předměřicích, Dolním Slivně, Mečeříži, na státních statcích v Mladé Boleslavi a Bezně a jinde.

Ve školním roce 1960/61 je vedením školy pověřena dlouholetá učitelka Ing. Zdeňka Hradecká, od 1. 12. 1961 Vladimír Krejčík.

Ve školním roce 1961/62 je osnova oboru Pěstitel – Chovatel rozšířena o specializovaný nastavbový obor Zemědělský mechanizátor s jednoletou učební dobou.

Paní Anna Altmanová z Luštěnic o svém působení na Horkách Působila jsem na Zemědělském učilišti od roku 1961 jako učitelka odborných předmětů. Začínala jsem učit ve Vinci v oboru Pěstitel – Chovatel. Škola ve Vinci byla součástí horeckého učiliště. Zde žáci s dobrým prospěchem po ukončení prvního ročníku dělali přijímací zkoušky na Střední zemědělské školy. Ve Vinci jsem učila matematiku, fyziku, chemii, pěstování rostlin a dílny. Odborný výcvik probíhal v Jizerním Vtelně jak v rostlinné, tak v živočišné výrobě. Zde mémi kolegy byli Lída Burdová a pan Jiroušek jako vychovatel.

Další rok jsem přešla učit do Horek. V Horkách jsem učila ve druhém ročníku stejného oboru a zároveň jsem dojížděla do Voděrad a do Hlavence. Ve Voděradech byla nastavbová třída obor Zemědělec – Mechanizátor, také součástí učiliště v Horkách. Byl to jednoletý obor ukončený závěrečnou zkouškou a nejlepší absolventi měli možnost studovat na středních zemědělských školách. Ve Voděradech byl odborný výcvik prováděn přímo v JZD Luštěnice, v STS (Strojní traktorová stanice) a v dílnách. Zde žáci mohli absolvovat kurz sváření.

Současně jsem učila také v Hlavenci matematiku a fyziku. Do zaměstnání jsem dojížděla z Luštěnic na kole a také na motorce (Jawa 175 – „kejvačka“). Nejhorší byly sněhové závěje, které jsem na kole musela vždy zvládnout. V Horkách jsem učila do roku 1967. Vrátila jsem se tam znova v roce 1978 jako učitelka odborných předmětů a škola se v té době jmenovala Zemědělské odborné učiliště Horky nad Jizerou. V roce 1982 nesla škola název SOUz Horky nad Jizerou. Do funkce ředitele nastoupil MVDr. Ladislav Kilián.

V osmdesátých letech byl ve statku vybudován nový areál odborného výcviku – dílny a odborné učebny, kde se odborný výcvik vyučuje i nyní. Byl zaveden nový učební obor Chovatel – Chovatelka a dvouletý učební obor Zemědělská výroba, kde jsem působila jako třídní učitelka. Vyučovala jsem předměty technologie rostlinné výroby, biologie, mechanizace, matematiku a předmět organizace.

Také jsem zastávala funkci pedagogického zástupce pro teoretické vyučování. Pro tento obor byl v roce 1987 zaveden program na jeden rok tzv. spolupráce BSP (Brigáda socialistické práce) s pracovníci v živočišné výrobě. Každý měsíc se žáci spolu s pracovníci účastnili různých akcí – návštěva divadla, oslavy MDŽ a společných výletů. Společně probíhalo i předávání výučních listů v obrazárně JZD Luštěnice za přítomnosti vedení družstva a zástupců z řad pracovníků z živočišné výroby.

Do důchodu jsem odešla v roce 1993 a rok poté jsem ještě na této škole vyučovala na zkrácený úvazek. Funkci ředitele vykonával Ing. Vladislav Morava.

Na toto období vzpomínám velice ráda, práce se žáky mě velice bavila a dodnes s jednou ze tříd pořádáme srazy.

Prostory budov na Horkách nestačí a škole je předána budovu zámku ve Voděradech, učni dostali k dispozici kolový traktor Zetor 3011 s dvojitým řízením, Zetor Super, sovětský pásový traktor DT-54 a různé závěsné nářadí.

Ve školním roce 1962/63 je zrušen obor Pěstitel - Chovatel a zřízeno odborné učiliště oboru Zemědělec - Mechanizátor, do prvního ročníku je zapsáno 117 žáků.

V noci z 25. na 26. prosince, kdy všichni žáci mistrovské školy i všichni pracovníci trávili klidné vánoční svátky, vznikl ve Vínici požár. Vychovatel Jiroušek si zatopil v kamnech, odešel a špatně provedená izolace ve zdi se vzňala při proudění horkých plynů, prohořela dovnitř a celá místnost, ve které bydlel V. Jiroušek vyhořela, prohořel strop i střecha.

V polovině března se internát mistrovské škol dočasně stěhuje do Grandhotelu Věnc v Mladé Boleslavi.

Karanténa – 22. dubna 1964 měli všichni žáci 1. ročníku odjet na chmelovou brigádu do farmy Děkov. Dva dny před odjezdem však vypukla úplavice, okresní hygienik zakázal odjezdy domů a nařídil přísnou karanténu. Epidemie trvala šest týdnů. Během ní bylo postiženo padesát žáků a tři výchovní pracovníci. Žáci nesměli odjet ani o květnových svátcích, nemocnice už nemocné nepřijímala, byly zřízeny izolační místnosti, kde vychovatelé nemocné ošetřovali. Žáci mohli odjet domů poprvé až 30. května. Radost nad zrušením karantény byla veliká.

70.léta

Doba velmi složitá svou vnitropolitickou situací, doba nadějí, doba zklamání. Doba normalizace. Ale i v ní jsme žili své životy, trápili se i radovali, setkávali se a rozcházeli. Jak ten čas prožívali žáci a ostatní na naší škole?

Nádvoří ze začátku sedmdesátých let

Další pohled do nádvoří s parkující moderní Š 105

Co tomu říkáte, kolegové?

Příběh paní Jitky Sedláčkové z Horek nad Jizerou

Na Zemědělské učiliště v Horkách nad Jizerou jsem nastoupila jako účetní hned po maturitě v roce 1971. Neodolala jsem totiž nabídce pracovat přímo v místě bydliště. Na „zámku“, jak se dříve učilišti ve vesnici říkalo, pracovalo tehdy kolem 15 zaměstnanců. Ředitelem byl Vladimír Krejčík.

Ve dvouletém učebním oboru Zemědělec – Mechanizátor se tu na práci v zemědělství připravovalo 40 chlapců. Ti měli velký zájem o praktické vyučování, hlavně o jízdy traktorem. V orbě a jízdě zručnosti, v soutěžích se řadili mezi nejlepší. Většinou sebou přivezli buď ocenění, nebo diplom s medailí.

K ZOU Horky nad Jizerou patřila i dvouletá Dívčí odborná škola v Hlavenci, kde se připravovaly pro praxi dvě třídy dívek. Naučily se různým domácím pracím, šití a vaření a základům administrativy.

V tomto období, přesně v roce 1977, na tuto školu nastoupil jeden mladý muž a zároveň kolega v práci. Společně jsme organizovali různé aktivity pro děti školy i domova mládeže. Stálo nás to nemálo času i úsilí, ale užili jsme si u toho také spoustu zábavy. Tento příjemný kolega se stal později mým manželem a pracuje na této škole dodnes.

Vedle práce účetní jsem dostala i příležitost vyučovat matematiku a fyziku. Ačkoliv nemám pedagogické vzdělání, má snaha vést žáky k pochopení těchto předmětů, nakonec přinesla své ovoce pro mě i pro žáky. Brali mě, jak se dnes říká, a dodneška se s nimi scházím a vzpomínáme na staré časy.

Na této škole se také vzdělávaly různě početné skupiny Vietnamců.

S manželem rádi vzpomínáme na jejich oslavy Lunárního roku, protože formou originálně vyrobené pozvánky pozvali všechny zaměstnance na hostinu spojenou s konzumací typických vietnamských jídel. (Oslava Lunárního roku je vítání nového roku, takový náš Silvestr, pozn. redakce). Pracovala jsem též jako vychovatelka na zdejších domově mládeže a s touto činností mám spojenou zajímavou vzpomínku. Týká se vycházek žáků, jejich možnostmi navštívit divadlo, exkurzi, kino v Brodčích apod. Dnes je běžné, že žáci ubytovaní na domově mohou trávit svůj volný čas dle vlastní úvahy. Já však často musela žákovi sečíst tzv. plusové body, a pokud splnil jejich daný počet, tak volný čas získal. Pokud hranici žáci nespĺňovali, mohli si je získat formou služby a pomocných prací pro občany Horek. A tak žáci pomáhali třeba skládat uhlí, nosili nákupy, odhrnovali sníh, uklízeli různá prostranství atp. Toto se týkalo i vietnamské komunity, takže si jistě dovedete představit, jak rychle padaly jazykové či jiné bariéry mezi lidmi. Fungovalo to velmi jednoduše, nyní by na tohle byl jistě vytvořen tzv. projekt. Ale na druhou stranu - proč ne, co tomu říkáte, kolegové?

Když jsem začínala (r. 1971), tak se zde učilo 40 žáků a dnes zpracovávám podklady pro 370 žáků. Ale byly i roky, kdy naše škola měla až 440 žáků. Zaměstnanců bylo zpočátku 15 a nyní je nás tu 60 zaměstnanců ze všech úseků. To uvádím pro vaši představu, jak já vnímám rozvoj školy, to víte, co čekáte od účetní, která pracuje stále s čísly. Přestože jsem před dvěma lety již mohla odejít do důchodu, pracuji ve škole jako mzdová účetní stále. Neumím si totiž představit, že bych najednou opustila práci, která mě baví, stejně jako své kolegy, kteří se stali již neodmyslitelnou součástí mého života.

Nezapomenutelná „Avie“ pana Sedláčka

Setkání absolventů v r 1973, v pozadí jsou zřetelné nápisy po Rudé armádě

80. léta

Vzpomínání paní Vlasty Eliášové z Benátek nad Jizerou
Na zámek jsem nastoupila v lednu 1981 jako kuchařka, přijímal mě pan ředitel Krejčík. Myslela jsem, že to bude jen přechodně, ale zůstala jsem nakonec hezkých 25 let. Jak tehdy vypadala kuchyň? Vědila stará kamna na uhlí s obrovskými hrnci. Elektřinou se jen svítilo. Aby se mohlo vařit, museli jsme nanosít uhlí a dřevo, už to byla fuška. Připravovali jsme každý den snídani, svačiny, obědy a večeře asi pro sto žáků. Měli jsme dobrou partu, užili si legrace. Bez té by to v práci nestálo za nic. Vybavení kuchyně se změnilo až počátkem 90. let. Přibýlo strážníků a škola se rozrůstala. Po odchodu paní Sovové, vedoucí kuchařky, jsem nastoupila na její místo. Zkusila jsem si též práci mistrové odborného výcviku i učitelky u cukrářů – to je totiž moje původní profese. Věrná kuchyni jsem ale zůstala až do důchodu. Často na tu dobu vzpomínám, vařila jsem pro děti moc ráda, spoustu z nich jsem si oblíbila jako vlastní. Když přišel čas loučení, odcházela jsem s těžkým srdcem.

Ve školním roce 1982 nastupuje nový ředitel MVDr. Ladislav Kilián, od 1. 9. 1982 vzniká Střední odborné učiliště zemědělské, je zaveden učební obor Zemědělská výroba s učební dobou 28 měsíců.

V této době, tj. na počátku 80. let, studovalo ve Středním odborném učilišti zemědělském v Horkách nad Jizerou 38 žáků a k nim se přidalo 43 žáků zahraničních, Vietnamců. Velmi rychle se tito studenti aklimatizovali a nadšeně se účastnili všech podniků.

Dodnes zaměstnanci vzpomínají třeba na „mezinárodní“ fotbalové zápasy a na velmi výjimečné akce, oslavy Lunárního roku.

Dne 31. ledna 1983 je zahájen kurz dospělých. Tento kurz se koná pro dospělé pracovníky v zemědělství a je desetidenní.

Dne 8. 3. 1984 dostaly ženy k oslavám svátku žen nejen dárky, ale také celodenní volno.

Během školního roku 1984/85 se žáci školy úspěšně účastnili různých soutěží v oblasti živočišné výroby, např. v dojení.

Vypráví Slávka Karchňáková, nyní Palánová, z Kladna
Na této škole jsem se učila v roce 1985 - 1987 ve dvouletém učebním oboru Zemědělská výroba, pro Státní statek Kladno. Naši třídní učitelkou byla paní Anna Altmanová.

Co bych tak mohla napsat o naší třídě. Bylo nás 18 ve třídě, chlapci i dívky a byli jsme opravdový tým se vším všudy. Drželi jsme při sobě tak říkajíc jeden za všechny a všichni za jednoho. Náš rozvrh hodin byl jeden týden škola a druhý týden odborný výcvik, který jsme měli moc rádi, protože naše mistrové byly Ivana Doležalová a Naďa Láznická. Na odborném výcviku jsme byli rozděleni na dvě skupiny. Mistrové byly spíše jako naše kamarádky, hodně nám pomáhaly a ne jenom na odborném výcviku, ale i s problémy, které jsme někteří měli i mimo školu. Naše třídní učitelka byla jako taková naše mamča, chápala

nás a hlavně nás podporovala v našich aktivitách, například založení BSP.

Tato škola nám toho dala opravdu hodně, ne jenom výuční list, ale také kamarády na celý život a mně dokonce i manžela. S manželem to začalo jako školní láska a ta nám zůstala. Máme tři kluky a jsme spolu dodnes. S některými spolužáky se stýkáme a také jsme už měli v loňském roce školní sraz, který se vydařil. Nebylo nás mnoho, ale i tak to bylo pěkné a rádi jsme si na školní léta zavzpomínali. Pořádali jsme různé akce, jako například disco nebo oslavy a dokonce i soutěže (soutěž v dojení, kdy jsme soutěžili s dospělými z různých farem).

Vzpomínám si, jak jsme slavili 50. narozeniny třídní učitelky o rok dříve, než je měla (trochu jsme to popletli). Byl to pro nás šok, když jsme se dozvěděli, že je má až za rok, ale třídní byla naše zlatíčko, vzala to sportovně a měla ohromnou radost, že na ni tak myslíme. Ráda bych se také zmínila o našem tehdejším řidiči, panu Čestvovi, který nás pořád komandoval a hlídal s panem Sovou, abychom nekouřili v prostorách školy. Někteří z nás, a tehdy i já, jsme bydleli v domově mládeže a naše vychovatelka byla úžasná. Jmenovala se paní Bydžovská, měli jsme ji rádi a mrzelo nás, že se nezúčastnila našeho srazu.

Tak tohle jsme byli my, „zetvěčka“, jak se běžně tomuto oboru říkalo.

Ve školním roce 1985/86 po tříletém studiu končí teoretickou výuku poprvé učební obor Chovatel/ka, před praktickou zkouškou žákyně ještě absolvují provozní výcvik na „svých“ zemědělských závodech a na závěr své přípravy absolvovaly třídní exkurzi po zemědělských a potravinářských podnicích Západočeského kraje.

Ve vozovém parku sloužily mnoho let dodávky Š 1203

Zadní nádvoří ve šk. r. 1986/87

Prvomájový „alegorický vůz“ - automobil pro autoškolu

Dne 23. 12. 1986 byly slavnostně vyřazeny první učnice oboru Chovatelka hospodářských zvířat, po slavnostním předání výučních listů následovalo tradiční pasování do cechu chovatelského, při kterém dívky slíbily využití získaných vědomostí a dovedností v praxi.

K 1. lednu 1987 je dokončena rekonstrukce stájí v Horkách – porodna a produkční stáj pro dojnice s moderní technologií. Od března do června se zvýšil počet žáků o třicet tři, v dalším kurzu si totiž doplňovali kvalifikaci ošetřovatelů hospodářských zvířat pracovníci živočišné výroby okresu Mladá Boleslav. Vzhledem ke značnému zájmu o odborné znalosti a svědomité přípravě všech pracovníků proběhly závěrečné zkoušky k plné spokojenosti zkušební komise.

Ve školním roce 1987/88 nastoupilo devadesát pět žáků učebních oborů Chovatel/ka a Zemědělská výroba a dvacet pět žáků z Vietnamu v učebním oboru Strojník se zaměřením na zemědělskou výrobu.

Ve dnech 14. a 15. dubna 1988 se v Horkách nad Jizerou naši žáci zúčastnili krajské soutěže odborných dovedností oboru Chovatel/ka, v disciplínách rozpoznání a odhad krmiv, čištění dojící aparatury a dojení. Soutěž jednotlivců a družstev byl velmi dramatický, tato soutěž se uskutečnila po sedmi letech a byla zdokumentována na videozáznam.

Ve školním roce 1988/89 zahájilo výuku 123 žáků, v učebních oborech Chovatel/ka hospodářských zvířat, Zemědělská výroba a Mechanizátor rostlinné výroby, v učebním oboru Strojník se zaměřením na zemědělskou výrobu je 25 žáků z Vietnamu. Dne 10. září zahájilo jazykovou přípravu 15 žáků – občanů z Vietnamu, celkový počet žáků stoupl na 163.

Pracovníci SOUz Horky nad Jizerou vypomáhali se zvyšováním kvalifikace u pracovníků zemědělských podniků v okrese Rakovník. Bylo proškoleno více jak 300 pracovníků, při školení byl využit i videofilm, který k této problematice byl ve škole natočen. V soutěži učebních pomůcek byl oceněn 1. místem.

Žákyně oboru Chovatel/ka výborně reprezentovaly naše učiliště na Krajské soutěži odborných dovedností v Berouně, kde obsadily 1. a 2. místo. Nejlepší družstvo v kraji SOUz Horky postoupilo do celostátní soutěže v Jablunkově, obsadilo 7., 9. a 16. místo.

S nárůstem žáků je spojeno i mimořádné pracovní úsilí zaměstnanců školy při budování nových bytovacích prostor, sociálního zařízení, učeben apod. Praktická výuka probíhala v prostorách „statku“, kde byly vybudovány učebny, dílny, sociální zázemí a později i cvičná kuchyně.

90. léta

Na počátku 90. let škola registrovala útlum poptávky po zemědělském vzdělání a vedení školy v čele s novým (a současným) ředitelem Ing. Vratislavem Moravou bylo nuceno poohlédnout se po jiných, žádanějších profesích. Škola zaznamenala zájem o gastronomické obory. Ani zde nebyla nováčkem, protože „chovatelky“ procházely v rámci rodinných nauk oblíbenou výukou vaření a měla požadované technologické vybavení. Na Horkách se tedy začali na své povolání připravovat budoucí kuchaři a číšníci a po nich i cukráři. Vznikl také nový obor pro dívky s názvem Provoz služeb.

O nové obory byl mezi mladými lidmi zájem, proto značně vzrostl počet žáků. Škola byla nucena přestavět bývalý domov mládeže pro vietnamské studenty na tzv. hospodyňský dům a vytvořit tak cvičné kuchyně, jídelny a prostory pro praktickou výuku šití. Rovněž byly zřízeny počítačové učebny a součástí učiliště se stalo zahradnictví.

Po změnách, které přinesly listopadové události v roce 1989, se v rámci restitučních zákonů přihlásila o svůj bývalý majetek (zámek, zahradnictví, školní statek, dům s nájemními byty a hospodyňský dům – nyní gastrocentrum) rodina Hégrových. V roce 1991 získala škola nové prostory ve vojenském území Luštěnice, které spadaly pod bývalé velitelství Střední skupiny Sovětských vojsk v Milovicích. Po odchodu vojsk zůstal opuštěný areál nově postavené školy pro tři sta vojenských kuchařů, včetně cvičných kuchyní, skleníku, bazény a dalších nemovitostí. Dále též malý zemědělský statek. Téměř dva roky se vedení školy snažilo přestěhovat učiliště ze zámku v Horkách nad Jizerou. Bohužel revitalizace území pokračovala

velmi pomalu. Též nebylo možné zajistit ochranu majetku objektů. Z těchto důvodů byly areály vráceny státu a bylo rozhodnuto postupně vykupovat restituované školní budovy a modernizovat je.

Rozvíjí se spolupráce s řadou smluvních pracovišť. Mezi prvními byla školní kuchyň 7. ZŠ v Mladé Boleslavi, kde našlo vedení školy společnou řeč s vedoucí kuchyně, paní Kalistovou, a vedoucím kuchařem panem Lagrem. Zde pak žáci oboru Kuchař – Číšník chodili na odborný výcvik a vedení školy sbíralo zkušenosti s organizací takové formy praxe žáků.

Škola se také vrhla do prezentace výukových aktivit na veřejnosti. Výsledky své práce žáci představovali nejen na Dnech otevřených dveří, ale nebáli se vyrazit i „do světa“. Na výstavišti v Lysé nad Labem nebo v Paláci kultury v Praze byly k vidění díla cukrářů i kuchařů, své umění předvedly i dívky Provozu služeb v estetice, odívání a vazbě a aranžování květin.

V roce 1992 byla založena Jezdecká společnost při SOUz Horky nad Jizerou s vlastním chovem koní. Úzká spolupráce při praktické výuce chovu koní, zajišťování krmivové základny i organizace společných akcí přinášela své ovoce. JS pořádala parkurové závody o vysoké sportovní úrovni a navázala tak na tradici „Ceny Jizery“. Velký zájem veřejnosti přitahovaly také tradiční Hubertovy jízdy, slavnostní zakončení jezdecké sezony. Na parkuru pod zámek v Horkách nad Jizerou se sjelo mnoho koní a jezdců z okolí, někdy i za zvuku slavnostních fanfár trubačů pražské Hradní stráž. Jezdci ve stopách sv. Huberta vyráželi na vyjíždku do přírody a loučili se tak se sportovním rokem.

Z nadšení pracovníků školy a členů Jezdecké společnosti byly organizovány prázdninové vzdělávací pobyty dětí na Horkách - Prázdniny v sedle, které si udržely popularitu po více než deset let, a prošlo jimi několik set dětí. Obsahem byla péče o koně a výuka jízdy, sport, výuka počítačů a cizích jazyků.

V roce 1996 škola mění název na Střední odborné učiliště zemědělské a Učiliště Horky nad Jizerou

V roce 1999 vznikla přestavbou, dříve hospodářsky využívaných sklepních prostor zámku, školní vinárna s minutkovou kuchyňkou, šatna pro žáky a sociální zázemí.

Na počátku nového tisíciletí navštěvovalo školu kolem 360 studentů, kteří se vzdělávali v tříletých učebních oborech Cukrářská výroba, Kuchař - Číšník pro pohostinství, Zemědělec, Provoz služeb

a v dvouletých učebních oborech Zemědělská výroba a Provoz domácnosti. Ti nejlepší z absolventů učebních oborů mohli studovat dál ve dvouletém nástavbovém studiu završeném maturitní zkouškou.

Výuka probíhala, tak jako dnes, ve dvou objektech – na zámku a v zrekonstruované škole. Kvůli neutuchajícímu zájmu o gastronomické učební obory škola rozšiřovala svoje výukové kapacity pro teoretické, tak pro praktické vyučování. Dílny, učebny i domov mládeže a školní kuchyň dostávají postupně nové vybavení.

Dochází ke změně zřizovatele školy ke dni 1. 10. 2001. Novým zřizovatelem je Krajský úřad Středočeského kraje, který školu převzal od Ministerstva zemědělství.

V roce 2003 škola mění název na Střední odborné učiliště a Učiliště Horky nad Jizerou.

V roce 2005 škola nese název Střední odborné učiliště Horky nad Jizerou.

Od 1. září byla zahájena výuka ve studijním oboru Kuchař - Kuchařka, nyní Gastronomie, zakončeném maturitní zkouškou.

Od roku 2007 až do současnosti škola nese název Střední odborná škola a Střední odborné učiliště Horky nad Jizerou 35.

Od 1. září byla zahájena výuka ve studijním oboru Služby cestovního ruchu, nyní Cestovní ruch. Celkově na škole studovalo 440 žáků.

Plavení koní na táboře

IV. Nové trendy v rozvoji vzdělávacích oborů po r. 1990

Zemědělské obory

V počátcích devadesátých let převažovaly na škole tříleté zemědělské obory, zaměřené na chov zvířat - Chovatel, Chovatelka a obor pro chlapce zaměřený na stroje, zařízení a mechanizaci - Mechanizátor. Své pevné místo měl i dvouletý obor Zemědělská výroba. Výuka výše jmenovaných tříletých oborů byla ukončena v roce 1993 a zaveden byl nový obor Zemědělec - Hospodyně, v počátcích vyučovaný v dělených třídách pro chlapce a pro dívky. Obsahem pokrýval u chlapců celou oblast zemědělské přípravy, u dívek byl zaměřen na chov zvířat a obsáhlý celek rodinných nauk (vaření, šití, zahradnictví). Otevřen byl rovněž další tříletý učební obor Provoz služeb pro domácnost, určený jen pro dívky. Orientovaný byl na všestrannou přípravu žákyň v oblastech přípravy pokrmů, odívání, zahradnictví a později i stolničení. Už v počátcích vzniku tohoto oboru se začala dobře rozvíjet spolupráce teoretického a odborného vyučování v rámci předmětu zahradnictví, pěstování rostlin. Později bylo teoretické vyučování rozšířeno o nový předmět vazačství a aranžování květin, které těžilo ze zázemí školního zahradnictví.

V letech 1995 - 1997 měly zelenou také obory studijní - zde dvouleté nástavbové Podnikání v oboru zemědělství, zakončené maturitní zkouškou. Pokračovaly i tradiční dvouleté učební obory zejména pro chlapce - Zemědělská výroba a pro dívky Provoz domácnosti. Všichni žáci byli zapojováni do hospodářské činnosti školy, do produktivní práce na odborném výcviku, s cílem hlubšího osvojení

dovedností a vědomostí, získání návyků v konkrétních odborných činnostech, např. v chovu koní, zahradnictví, v opravárenských a dílenských činnostech apod. A protože zemědělci mají ke koním blízko a na praxi se s nimi setkávali téměř denně, je třeba připomenout i sportovní úspěchy našich žáků pod hlavičkou Jezdecké společnosti při SOUz Horky.

V těchto letech se začíná rozvíjet i vzájemná spolupráce žáků a pedagogů se zahraniční školou v rakouském Wieselburgu, německém Babenhausenu a později i v Drážďanech, kdy dochází k vzájemnému přenosu informací o zemědělské problematice v rámci školství a rozvoj dalších aktivit. O studentských stážích Zemědělců a Provozu služeb se začalo psát v regionálním tisku, kdy žáci oboru Podnikání informovali veřejnost o práci na soukromých zemědělských a zpracovatelských firmách v SRN.

Nový traktor při slavnostním převzetí skupinou žáků a učitelem odborného výcviku p. Josefem Jandou

Krajská zemědělská soutěž

Na přelomu tisíciletí pokračuje výuka zavedených oborů, objevuje se řada nově vznikajících akcí, například žáci zemědělských oborů a oborů služeb se zapojují ve výstavním areálu v Lysé nad Labem do úprav venkovních a interiérových ploch. Zviditelňují se i cíleným předváděním trendových výrobků, např. o Vánocích nebo Velikonocích, nejen v Lysé nad Labem, ale i v Mladé Boleslavi, Benátkách, Dobrovicích, Březovicích a samozřejmě v prostorách naší školy.

Roky 2001- 2003 a další léta jsou charakteristická rozvojem oboru Provozu služeb, kdy se jejich pracovní potenciál a prestiž v oblasti odívání, přípravě pokrmů, stolničení a aranžérství velmi zvyšuje. Kolektiv soutěžních družstev děvčat získává v těchto letech vítěznu nebo přední umístění v soutěžích zahradnických škol - Polabský motýl. Na školu se obrací řada institucí. Servisní organizace Služba škole přichází s žádostí o pořádání floristických seminářů a kurzů, které jsou pak po několika let pořádaný pro učitelky ZŠ a veřejnost v rámci celého regionu.

V letech 2005 - 2008 dochází k poklesu zájmu o dvouleté učební obory a zůstávají pouze tříleté obory Zemědělec - Hospodyně a Provoz služeb. Žáci obou oborů se účastní podle své odbornosti stáží na Slovensku, v rakouském Kremsu, německých Drážďanech a Wiesau, na Kypru a v Itálii. Dostatek zájmu o studium je podpořen obsahem nadstandardní profesní přípravy - žáci oboru Zemědělec absolvují kurzy k získání řidičských oprávnění na traktor, osobní a nákladní automobil, stejně jako kurzy obsluhy sklízecí mlátičky a hydraulických nakladačů. Pro dívky z oboru Provoz služeb jsou připravovány vlastními i externími lektory certifikované víceetapové kurzy v rámci floristiky - dušičkové, vánoční a velikonoční vazby, dárková a svatební floristika, kterými si vhodně doplní dosažené odborné vzdělání zakončené výučním listem. Na tyto kurzy navazují též kurzy z oblasti gastronomie a odívání.

V roce 2009 byl otevřen nový obor Zemědělec - Farmář (pokračovatel oboru Zemědělec - Hospodyně), který je v současné době ve Středočeském kraji vyučován pouze na naší škole. V tomto období byl také v rámci projektu Cesta vytvořen projekt Tradiční řemesla, kterým se průřezově zabývali žáci oborů Zemědělec - Farmář a Provoz služeb, ale zapojily se i další gastronomické třídy, které zaujala myšlenka znovuoobjevení tradičních řemesel a řemeslných činností v Pojizeří. Centrem pro řemeslnou činnost projektu se stala naše škola. Po tři roky se žáci i jejich učitelé učili staré řemeslné praktiky - vyřezávat ze dřeva, plést z žitné slámy, plést ošatky z orobince, plést pomlázky, malovat kraslice, ale i vařit a péct staročeská jídla, pracovat s přírodními materiály a podobně. Vcítit se do atmosféry dob dávno minulých jim pomohly i exkurze do skanzenů a starověkých výroben v Přerově a Ostré, jež zároveň inspirovaly žáky i učitele zemědělských oborů k záchraně starých zemědělských strojů a nářadí. Díky tomuto nadšení, za nímž se skrývají hodiny práce, můžete nyní zakonzervované exempláře doby dávno minulé obdivovat nejen v areálu školy, ale třeba i v Muzeu cukrovarnictví v Dobručicích, jemuž jsou některé zapůjčeny.

Mimořádná událost pro žáky a učitele zemědělských oborů se odehrála na podzim loňského roku. Získali jsme od krajského úřadu nový kolový traktor Zetor Proxima řady 85 s čelním nakladačem. Stal se klenotem našeho strojového parku.

Rokem 2012 skončilo, k naší lítosti, v celé ČR vzdělávání v oboru Provoz služeb.

Naše vysněná posila

Ošetřování rekultivovaných ploch v místní cihelně

Na parkuru

Projekt Tradiční řemesla

Při dojení

Zachraňujeme historickou mechanizaci a zemědělské nářadí

Školní zahradnictví

Floristika v podání děvčat třetího ročníku

Po létech ... Katrin Mertinová, Mladá Boleslav

Na školu jsem chodila v letech 1994-97 do oboru Zemědělec - Hospodyně. Byli jsme první sloučená třída chlapců a dívek. V prvním ročníku byla naší třídní Ing. Černá, ve druhém a třetím ročníku jsme měli Ing. Prokůpkovou.

Ráda vzpomínám na školní léta, samozřejmě na průšvihy a „skandály“. V té době byla na návsí restaurace, nyní tam sídlí Obecní úřad, a my jsme tam chodili o velké přestávce (samozřejmě na limonádu). Paní učitelka nás asi viděla a hned jsme schytali poznámku: „O přestávce určené na oběd se zdržovala v místní restauraci“. Nebo když jsme našemu češtináři chodili do kufříku na hašlerky, nebo když jsme házela kamarádce bonbón při výuce a smály jsme se tomu a pan učitel si začal kontrolovat oblečení a nejspíš si myslel, že má něco zezadu na kalhotách.

Tímto bych se chtěla omluvit všem učitelům, kteří se stali terčem našich pubertálních vtipků a smechnout před nimi klobouk s jakou grácií to ustáli. A vzkázat jim: „Děkujeme, něco jste nás naučili. Dodnes si pamatuji, že to, co se točí, je rotor a to, co stojí, je stator a čerstvé mléko přímo od kravičky je výborná pletěvá maska na akné...“

Ve Španělském sále s Ewou Farnou

.... a Lucií Bílou

Tým našich kuchařů, cukrářů a číšníků

Catering na Pražském hradu

Gastronomické obory

Ve školním roce 1993/94 se na učilišti otvírají nové obory Kuchař – Číšník, Kuchařka-Servírka pro pohostinství a Cukrář/ka/. Řada absolventů učebních oborů následně v mnoha školních rocích nastoupila do tříd maturitních nástaveb oboru Společné stravování a Podnikání v oborech obchodu a služeb, později Podnikání.

Ale vraťme se do září 1993. Byl vytvořen tým odborných učitelů a mistrů odborného výcviku, kteří již v oboru gastronomie působili, nebo se rekvatifikovali. Spojovala je chuť a elán předat své znalosti a zkušenosti mladým žákům a dále obor tvořit a rozvíjet. První pracovní tým tvořili: Ing. Miloš Repáň, Marie Fabiánová, Milan Salač, Miloslava Petrová, Jana Rumlová, Hana Paulyová, Libuše Rambousková a Karel Veselý. O oba obory byl velký zájem ze strany nových učezů, a proto se kolektiv rozšiřoval a časem se začal i obměňovat. Někteří zde působili jen krátce, například Věra Holá, Bc. Miroslav Hájek a další. V průběhu let byl tým rozšířen v oboru Cukrář o paní Bc. Ivanu Kobzevovou, později paní Miloslavu Kreclovou-Pospíšilovou v oboru Kuchař – Číšník a ve studijním oboru Gastronomie tým posílili Ing. Alena Říhová, Ing. Romana Niklová, Bc. Hana Somrová a pan Petr Zavřel. Mnozí ze jmenovaných působí na učilišti do současnosti.

Po krátkém usilovném snažení se v oboru gastronomie dostavily první poptávky po cateringu, tedy pohoštění pro hosty při rozličných příležitostech a na různých místech. Catering se stal jednou ze služeb školy nabízených v rámci praktického vyučování žáků. A proto jste mohli a můžete řadu žáků potkávat při slavnostech v našem regionu na společenských, firemních i rodinných akcích.

V roce 1997/98 jsme navázali spolupráci s největší cateringovou firmou okresu Eurest ve Škodě a.s. v Mladé Boleslavi a potravinář-

skou firmou Vitana Byšice. Catering nabízený školou byl úspěšný. Tím, jak naše služby získávaly přízeň veřejnosti, přicházely i nabídky na prestižní akce. Poprvé ve školním roce 1995/96 to byla zakázka na podíl při zabezpečování Plesu Hradní stráže na Pražském hradě. Na této náročné akci jsme v Praze obstáli a přišly objednávky významných a atraktivních akcí: koncert Pražského jara ve Španělském sále Pražského hradu, akce v Rudolfinu, Lucerně, Obecním domě. Několikrát (v letech 1998 až 2000) jsme zajišťovali v plném rozsahu přípravu pokrmů a obsluhu hostů na Plesech Hradní stráže a také na slavnostní večeři po koncertu při příležitosti 55. výročí založení Hudby Hradní stráže a Hudby Policie ČR. A mít výhled z kuchyně přímo na průčelí Svatovítské katedrály, to je skutečně nezapomenutelný zážitek. Kuchaři vařili, pekli, zdobili a expedovali, aby potom číšníci vše zanesli ke stolům ku spokojenosti téměř 700 hostů. Práce byla a je vždy velmi fyzicky náročná, protože prostory, v nichž se tato významná dění odehrávají, jsou velmi rozlehlé. Důležité však je to, že samotní žáci si velmi dobře uvědomují, do jak významné akce se v rámci České republiky zapojují. Oporou jim je týmový duch a hlavně jistota, že si mohou navzájem pomoci.

Po úspěších, které jsme dosáhli v oblasti cateringu, jsme začali pokukovat a také se zapojovat do soutěží v oblasti teplé, studené kuchyně, cukrářských výrobků, číšnických, barmanských dovedností a carvingu. Nejprve v meziučilištních soutěžích, v letech 1998/99 to byla např. soutěž cukrářských dovedností v Lomnici nad Popelkou, pro kuchaře a cukráře soutěž o Pohár Blanických rytířů pořádaná ve Vlašimi, pro číšníky Krušovické čepování v Krušovicích. Postupně jsme sklízeli úspěchy a zapojovali se nejen do vyšších kategorií soutěží s celostátní, ale i mezinárodní účas-

tí. Zpočátku byly naším oceněním jen účastnické listy, v dalších letech jsme již pravidelně stáli na „stupních vítězů“ a obdrželi bronzové, stříbrné a zlaté medaile.

Statistika nám například říká: zlato na Gastro Hradec v roce 2008 a 2010 pro družstva cukrářů pod vedením Bc. Ivany Kobzevové, v roce 2011 pro družstvo kuchařů pod vedením Ing. Aleny Říhové. Neméně významná je soutěž ve studené kuchyni, stolničení a barmanských dovednostech Gastro Poděbrady. I zde se pravidelně umísťujeme na předních místech. V roce 2010 první místo Jana Tomanová za barmanské dovednosti pod vedením p. Zavřela. V roce 2012 první místo ve stolničení - stavbě slavnostní tabule na téma Poezie, pro žáky Denise Kollera a Terezu Kučerovou pod vedením Bc. Somrové a v další disciplíně číšnického běhu byli nejlepší ze startujících Vítek Volprecht a Tomáš Říha. Z letošního Gastro Hradce přivezli cukráři a kuchaři stříbrné a bronzové medaile.

Od roku 2006 se pravidelně účastníme pod vedením Ing. Romany Niklové soutěží v carvingu - v uměleckém vyřezávání ovoce a zeleniny. I v této oblasti jsou naši žáci a studenti gastronomie velmi úspěšní a přivážejí ocenění z předních míst.

Uspěť na soutěžích, ale i v životě, být dobře připraven. K dosažení tohoto cíle je nutné se neustále vzdělávat a rozšiřovat své profesní dovednosti. Novým impulzem ve výuce gastronomické odbornosti bylo zavedení nového čtyřletého studijního oboru Kuchař-Kuchařka, nyní Gastronomie.

Motivace žáků a studentů k prohloubení vlastních profesních dovedností byla naplněna nabídkou celé řady odborných kurzů. V podzimním období probíhá kurz carvingu - vykrajování zeleniny a ovoce. Inovativní, netradiční dekorace zdobí slavnostní mísy a rautové stoly každé významnější události. Moderní pohled

a současné trendy v přípravě studených pokrmů, například galantin, paštik či sýrových výrobků nabízí intenzivní kurz Studené kuchyně, který na našem učilišti má již tradici od roku 2001, pod vedením Mistra kuchaře pana Picky. K dobrému jídlu patří kvalitní víno – umění podávat víno a získat hlubší znalosti v oblasti vinnictví a vinařství je náplní sommeliérského kurzu. Pestrost, nápaditost, kreativitu a free-style jednotlivců lze uplatnit v kurzu barmanství a míchaných nápojů. Přípravu dobré kávy zajistí baristický kurz. Kurzy jsou zakončeny závěrečnou zkouškou, po které žáci a studenti obdrží Osvědčení nebo Certifikát od akreditovaného lektora, mající platnost nejen v České republice, ale i ve státech EU.

Pokud se ohlédneme zpět, začínali jsme jako malý tým s velkými plány a ideály. Postupně se nám díky pílí, neustálému sebevzdě-

Cukrářky se svými moučníky na Pražském hradu

lávání a ctižádosti žáků podařilo uspět v konkurenci ostatních učilišť, kde jsme si vydobyli „své jméno“. Velkou radost nám dělají úspěchy našich absolventů nejen na soutěžích, ale i v pozicích zaměstnanců nebo podnikatelů.

Catering znamená zajištění pohoštění pro hosty při rozličných příležitostech a na různých místech. Žáci pod vedením odborných učitelů „kmitají“ ku spokojenosti hostů mezi kuchyní, servisovými stoly, odkládacími stoly a nápoji.

Obsluhovali jsme a vařili i pro prezidenty republiky

Jsmě tu pro Vás, milí hosté ...

*Barmane nesmí chybět šarm
a úsměv*

Závěrečný raut kurzu studené kuchyně

Úspěšní cukráři

Baristický kurz ve školní Zámecké vinárně

Slavnostní soutěžní tabule

Carving- dekorativní vykraiování ovoce a zeleniny

Pozdrav z Baham od absolventa Jana Maršínského

Vážení učitelé, milé paní vychovatelky, kuchařky a žáci SOŠ a SOU v Horkách nad Jizerou.,

zdraví Vás absolvent Vaší školy, který stále v dobrém na svá studijní léta vzpomíná. Po maturitě a následných přísných přípravných prověrkách jsem v roce 2006 nastoupil jako asistent číšníka na zaoceánskou loď plující v západním Karibiku po exotických místech.

O rok později jsem dostal příležitost pracovat jako palubní průvodčí (Boeing 737-800) pro leteckou společnost Ryanair Irsko Dublin.

Hotelová recepce a Guest service v luxusním hotelu Chateau Mcely byly mým pracovištěm od roku 2008. Dnes, již sedm let od ukončení studia jsem se vypracoval na pozici třetího důstojníka v úseku lodního hospodářství pro námořní společnost Carnival Cruise Lines v USA - Bahamy. Za veliký úspěch v mém životě vděčím své škole v Horkách n/J., zahraničním stážím a výuce cizím jazykům. V neposlední řadě také rodičům za jejich obrovskou podporu.

PS: Škola není jen místem odpočinku, jak nám říkala „třídni mamka“ paní Rychtaříková, ale odrazový můstek do života, slovy ředitele školy Ing. Vratislava Moravy.

Jak praví přísloví, každý je svého štěstí strůjce, tak i za štěstím se musí jít. Nikdy nepřijde za vámi, ale vy musíte jít za ním.

Odbornost cestovního ruchu

Maturitní obor s původním názvem Služby cestovního ruchu, se na naší škole vyučuje poměrně krátkou dobu. První třída byla otevřena ve školním roce 2007/2008 s počtem žáků 31. Se zavedením školního vzdělávacího programu od 1. září 2009 se upravuje název oboru na Cestovní ruch.

V rámci odborné praxe žáků byla zahájena spolupráce s podnikateli a institucemi v oblasti cestovního ruchu, zejména Informačním centrem Mladá Boleslav a cestovními kanceláři. Žáci vykonávají individuální odbornou praxi v hotelovém provozu v hotelu Galatea v Kosmonosech a odbornou praxi v cestovní kanceláři Čedok v rozsahu jednoho týdne. Na závěr června absolvují souvislou odbornou praxi v rozsahu dvou týdnů s individuálním obsahem dle typu pracoviště, většinou na pozicích asistentů pracovníků cestovní kanceláře, při chodu ubytovacího zařízení či rekreačního střediska nebo při průvodcovské činnosti.

Zkušenosti žáci získávali i při propagaci destinací naší oblasti na výstavě Regiony ČR v Lysé nad Labem, pod záštitou organizace Zlatý pruh, o.p.s.. Součástí prezentace regionu a školy byla také nabídka tradičních výrobků středočeské kuchyně, s ochutnávkou pro veřejnost. Cestovní ruch se podílel i na prezentaci aktivit Informačního centra Mladá Boleslav na veletrzích cestovního ruchu GO a v lednu 2010 v Brně a Holiday World v únoru téhož roku na Výstavišti v Praze.

Žáci prvních a druhých ročníků jsou zapojeni i do praktických cvičení se zaměřením na průvodcovské služby. Jejich úkolem je provádět své spolužáky destinacemi či významnými místy regionu, za cíl mají oblast Českého ráje, Mladé Boleslavi, Benátek nad Jizerou a Prahy. Od listopadu 2011 nově absolvují i zajímavou praxi v CK Fischer. Ve spolupráci se Středočeským krajem se aktivně zúčast-

nili poznávání Středočeského kraje v rámci projektu Road Trip. Procestovali Nymbursko a Poděbradsko, v dalším termínu potom Kutnou Horu a Křivoklátsko a nyní se těšíme na další pokračování romantických „výletů parní mašinkou“.

Školní rok 2011/2012 přinesl očekávanou premiéru státní maturitní zkoušky. Maturitní zkouška se skládala ze společné a profilové části. Společná část zahrnovala český jazyk a anglický nebo německý jazyk. Profilová část v sobě zahrnovala tři dílčí části: praktickou zkoušku z odborných předmětů, ekonomiku a účetnictví a cestovní ruch. U maturitní zkoušky byli žáci úspěšní.

Kromě samotné výuky a absolvování stáží v programu Leonardo da Vinci se žáci aktivně zapojují do řady prezentačních akcí, cateringu školy i veřejných soutěží. Zmínit lze účast v hudební soutěži

Road trip – výlety parní mašinou

V Rakousku na Podunajské cyklostezce

Průvodcovské služby pro spolužáky po Mladé Boleslavi

Poznávací zájezd do Londýna

Na recepci hotelu FIS ve Vys. Tatrách

(listopad 2008) v mladoboleslavském rádiu Kiss Delta. Do této soutěže se zapojili středoškoláci Středočeského kraje. Celkem museli projít třemi soutěžními koly, které byly odvysílány živě. Museli bezprostředně - do éteru - odpovědět na otázky, které se týkaly hudby. Naše družstvo zvítězilo a odměnou pro ně a celou třídu byl pobyt v lyžařském středisku. Cestovní ruch byl také u zrodu myšlenky zapojit se do projektu Adopce na dálku.

Pro poznání rozmanitosti zážitkové turistiky absolvují žáci třetího ročníku, pod vedením vodáckých instruktorů, plavbu na raftech po řece Jizeře. Pro většinu z nich je to nová zkušenost a další pohled na potenciál regionu využitelný v nabídce aktivit cestovního ruchu.

Získávat zkušenosti v průvodcovských službách mají za cíl i projektové zájezdy vyšších ročníků. Například do Rakouska (září 2009) a Londýna (leden 2011, 2012). Žáci si připravují obsahovou část programu a sami se podělí i o roli průvodců v navštívených lokalitách. Vyzkoušejí si tak současně roli vedoucích cestovních kanceláří, průvodců i náročných turistů. Hezké, poučné i zábavné. A – zatím se nikdo nikde neztratil. Připraveným štěstí přeje.

Na Křivoklátku jsme stříleli i z kuše

Ohlédnutí paní Ing. Marty Plchové (roz. Hačecké) z Brodců

Na školu jsem chodila v letech 2001–2006. Po učebním oboru Kuchařka – servírka jsem pokračovala v maturitní nástavbě Podnikání. Během studia na této škole jsem získala spoustu dovedností a poznatků. Jako největší zkušenost bych jistě uvedla zahraniční praxi, přesněji měsíční stáž na Kypru, kde jsem praktikovala v pětihvězdičkovém hotelu Coral Beach. Stáž pro mě byla jakýmsi impulzem, probudila ve mně touhu po seberealizaci v gastronomickém oboru. Ráda také vzpomínám na teambuildingové akce konané pod vedením pana Ing. Repáně, které dokázaly třídu mých spolužáků naprosto sjednotit. Nejlépe jsme se navzájem poznali právě při těchto aktivitách, vzájemně si rozdělili pracovní role, povinnosti a výsledkem jedné takové akce byl tematický raut pro naše rodiče, kamarády a pedagogy.

Po maturitní zkoušce v roce 2006 jsem nastoupila na Vysokou školu obchodní v Praze, na níž jsem v roce 2011 úspěšně složila státní závěrečné zkoušky a získala titul Ing.

Má cesta za vzděláním a podnikáním byla zdlouhavá, přesto za své první krůčky a odrazový můstek vděčím právě horecké škole a celé škále učitelů a mistrů odborného výcviku. Během studia na vysoké škole jsem velmi často vzpomínala na paní Rychtaříkovou, jelikož tak pevné základy ekonomických předmětů může studentům poskytnout pouze kantor, který učí srdcem, a tím paní Rychtaříková byla. Na pana Sedláka, který nás učil vařit na odborném výcviku, vzpomínám při svých podnikatelských aktivitách.

Ráda bych poděkovala za lidskost a výborné zkušenosti nejen výše uvedeným, ale všem kantorům, kteří mě vedli po celou dobu mého studia a byli mi oporou.

Marta na stáži na Kypru

U pláže při západu slunce

V. Zahraniční stáže – naše spojení se světem

Neodmyslitelnou součástí filozofie SOŠ a SOU Horky nad Jizerou jsou zahraniční stáže žáků. Touto činností se škola zabývá již od roku 1995 a umožnila tak poznat zahraniční pracovní prostředí více než 1 500 žákům.

Způsobů realizace studijních pobytů v zahraničí byla za tuto dobu celá řada. Od reciproční výměny z rodiny do rodiny, přes projekt německého Fondu budoucnosti „Tandem“, až k nejosvědčenějším projektům EU „Leonardo da Vinci“. Díky podpoře EU žáci vyjíždějí zcela zdarma.

V průběhu let byly navázány kontakty a uskutečnily se stáže ve Španělsku, Anglii, Německu, Rakousku, na Slovensku ve Vysokých Tatrách, v Itálii a ve spolupráci s partnerskou SOŠ a SOU Čakovice na Kypru. Za tuto činnost obdržela naše škola v rámci projektů „Leonardo da Vinci“ pětikrát Pečeť kvality. Nejvýznamnějším ohodnocením je Evropská cena kvality z roku 2005. Škola v Horkách tehdy se svým projektem vyhrála i nad renomovanými evropskými univerzitami. Fotografie horecké školy se tak objevily na velké mezinárodní konferenci v Oslo, kde byla cena za účasti 130 odborníků z 25 evropských zemí předána norským princem řediteli školy Ing. Vratislavu Moravovi.

Stáže přispívají k vyšší samostatnosti žáků a získávání vlastní sebevědomí. Rozvíjejí jejich adaptabilitu, odborné dovednosti a zkušenosti, schopnost pracovat v týmu, řešit problémy, ochotu nést zodpovědnost a komunikovat v cizím jazyce. V neposlední řadě probouzejí u účastníků i zájem o další sebevzdělávání. Praktické dovednosti mohou získávat žáci všech učebních i studijních oborů, tzn. v oblasti gastronomie, hotelnictví, cukrářské výroby, v cestovním ruchu a ve využití zemědělské produkce v rámci agroturistiky.

*Evropský den – symbolický rozcestník cílových destinací našich stáží
Starosta rakouského Furthu pan Josef Ramoser s ředitelem školy Ing. Moravou*

Horečtí žáci jsou na zahraničních pracovištích hodnoceni po stránce pracovní i chování výborně. Mnozí z nich obdrželi po absolvování stáže pozvání od „svých“ zaměstnavatelů k příštím návštěvám či prázdninovým brigádám.

Žáci se vrací ze stáží spokojení, bohatší o mnohé odborné zkušenosti, profesionálně sebevědomější a jazykově motivovaní. Po ukončení školy nejednomu z nich otevírají dveře budoucích zaměstnavatelů Certifikáty o absolvování zahraniční stáže, záznamy v Europassu, pracovní vyhodnocení od zahraničních zaměstnavatelů a obzvláště tolik žádané jazykové znalosti. Díky tomu dnes pracují naši absolventi např. ve Švýcarsku, Rakousku, v Londýně, na Novém Zélandu, v pozicích F&B manažera na luxusní lodi na Bahamách a stewarda u irské letecké společnosti.

V roce 2009 se u příležitosti 10. výročí projektů Leonardo da Vinci konal na SOŠ a SOU v Horkách nad Jizerou tzv. Evropský den za účasti dvaceti koordinátorů z přijímajících organizací pěti evropských zemí.

Senigallia, Itálie

Začátky stáží – menza školy v Babenhausenu, SRN

Kypr

Zemědělci na praxi v Kremsu v Rakousku

Řídíme i rakouské traktory

Vysoké Tatry, Štrbské Pleso

Na recepci hotelu Marconi

Informační servis pro návštěvníky italského hotelu

Tradiční materiály a původní pracovní postupy oslovují i mladé lidi

Cukráři s výrobky připravených podle historických receptur

VI. Projektová činnost jako výzva pro žáky i pedagogy

Projektová činnost žáků a vyučujících je jistě stará jako škola sama. Zavedení školních vzdělávacích programů pro jednotlivé učební a studijní obory však projektovou činnost, která často vede napříč obory i ročníky, staví do popředí výukových aktivit s cílem žáka pozitivně formovat a aktivně zapojovat.

Nejinak je tomu i na naší škole. Využíváme řady projektů, například Operační program Vzdělávání pro konkurenceschopnost – pod názvem Cesta k modernímu vzdělávání, projekty mobilit (odborných stáží žáků) Tandem a Leonardo da Vinci, Škola obnovy venkova, Zimní školy pro zemědělce, Kurzy pro výkon obecných zemědělských činností v rámci akreditace MZe ČR a další. Chtěli bychom Vám některé projekty žáků stručně představit:

Adopce na dálku

V roce 2008 se studenti prvního ročníku Služeb cestovního ruchu zapojili do projektu Adopce na dálku a „osvojili“ si malého sirotka z Keni, Harryho. Žije bez rodičů a touží chodit do školy. A právě to mu chtěli studenti, dnes už absolventi, z Horek nad Jizerou dopřát. Adopci převzala další třída a studenti udržují s Harrym v pravidelný písemný kontakt. Jeho dopisy jsou ve škole vystavené i pro ostatní.

Nadace T-Mobile

Ve školním roce 2009/2010 se naše škola získala finanční grant z nadace T-Mobile na realizaci studentských projektů s námětem „Splň si svůj sen“. A jaké sny si například žáci splnili?

Cukráři upekli a nazdobili nejdelší piškotovou roládu dlouhou 103 metrů a 9 centimetrů, která byla zapsána do knihy rekordů v Pelhřimově. Stalo se 28. května 2010 v rámci Horkyfestu 2010.

Zemědělci a děvčata Provozu služeb za vydatné pomoci učitelů odborného výcviku koupili čuníka a vykrmili ho. Když přišel čas, připravili zabíjačku a vepřové hody. Někteří žáci viděli domácí zabíjačku a účastnili se jí poprvé. Atmosféru dotvořila ladovská zima doprovázená přívaly sněhu, mrazivým vzduchem a vůní jitrnic. Stalo se v listopadu 2010.

„Afrika na Horkách“ byl název pro koncert africké kapely a besedu na nádvoří zámku. Součástí byla i výstava fotografií z Afriky a užitek vých či dekorativních afrických předmětů. Stalo se v květnu 2011.

Haiti – pomoc po zemětřesení

Žáci se zapojili v roce 2010 do přípravy české mise na Haiti, při vyslání Praga V3S na místo katastrofy.

Projekt v rámci grantu „Připoj se“

Ten náš se jmenoval „Senioři naší kamarádi“ a byl určen seniorům bydlícím v Pečovatelském domě v Horkách nad Jizerou. Senioři a žáci vyjeli společně na výlet do Liberce do botanické zahrady a na zámek Sychrov.

Školní mužstvo kopané

Tento projekt pomáhal sestavení fotbalového týmu. Projektem díky sponzorského finančního daru jsme získali nové dresy pro mladé fotbalisty.

Krajinotvorba a revitalizace pozemků

Jedním z výsledků projektu je založení sbírkové zahrady v areálu školy, tvorba vlastního výukového arboreta pro poznávání rostlin. Mladí farmáři již také dlouhé roky pečují o rekultivaci vytěženého prostoru v místní cihelně, kde vzniká lesopark. (Realizován byl jako součást projektu Cesta k modernímu vzdělávání.)

Tradiční řemesla

Účelem byla obnova a připomenutí českých, tradičních řemesel na poli gastronomie i služeb. Žáci se prezentovali ukázkami plnění výrobků z přírodních materiálů, malování voskem, drátování a napekli vizovické pečivo. Návštěvníci ochutnali i Horecký zámecský koláč, kynuté makovky, škvarkové placky, bramborový koláč se švestkami. Farmáři vyráběli v duchu tradic dřevěné hračky a doplňky do kuchyně. (Realizován byl jako součást projektu Cesta k modernímu vzdělávání.)

Noc na zámku

Byla akce pro žáky se zájmem o historii. Program obsahoval prohlídku zámku do prostor, kam se žáci jen stěží dostanou (do zámecské věže, na půdu, do podzemí zámku,), následovala projížďka na koních, večerní táborák se zpíváním a promítáním dobových fotografií z Horek a zámku. Stalo se v červnu v roce 2010 a 2011. (Realizován byl jako součást projektu Cesta k modernímu vzdělávání.)

Den jazyků

Během červnových dnů se tradičně uskutečnily Dny jazyků, a to především pro žáky oboru Cestovní ruch. V tomto dni plnili žáci dvanáct úkolů v cizím jazyce (např. složení básně, přiřazování hlavních měst ke státům EU apod.) a ověřili si tak své znalosti získané ve škole a na zahraničních stážích v praxi.

V rámci výuky cizích jazyků jsou pravidelně organizována školní, meziškolní a krajská kola konverzační soutěže v cizích jazycích.

Společný běh pro zdraví

Módní přehlídka extaravagantních modelů

VII. Horkyfest, tradiční oslava dovedností, umu a studentské zábavy

Na SOŠ a SOU je již tradicí volba Miss a Gentlemana školy, která je vyvrcholením oblíbené týdenní akce Horkyfest. Poprvé se volba uskutečnila v roce 1999, kdy žáci a studenti realizovali myšlenku uskutečnit módní přehlídku. Děvčata se chtěla pochlubit, co umí ušít a své modely předváděla na chodbách zámku. Začalo to módní přehlídkou, přidávaly se další body programu pátečního dopoledne, které bylo věnováno nejen přehlídce dovedností, ale i zábavě a studentské recesi.

Od té doby každoročně ovládne školu na konci května jakási „horkyfestová mánie“ – přípravy na vystoupení, na módní přehlídku, avantgardu, číšnícký běh, sportovní utkání a jiné doprovodné činnosti. Žáci, učitelé a celé týmy pracují na přípravách, „prosí počasi o přízeň“ a pak se společně baví. Nejen oni, ale i jejich rodiče, kamarádi a početní hosté, prostě všichni, kdo se přijdou podívat, podpořit a fandit.

Z volných disciplín soutěžících

Barmanky na Horkyfestu

Jsmo ve finále....

Sportujeme pro radost i pro zdraví

VIII. Ze života domova mládeže

Nedílnou součástí školy od jejích počátků je také domov mládeže. A jak šel čas a měnily se podmínky existence naší školy, měnilo se umístění i charakter domova. Dnes je součástí hlavní budovy školy. S narůstajícím celkovým počtem žáků školy se rozšiřuje i jeho kapacita.

Co se nemění a je trvalé, jsou zájmové aktivity ubytovaných žáků. Chlubou celého domova mládeže jsou úspěchy na poli kulturním. Vánoční koncerty patří ke koloritu Adventu dlouhá léta. Prvotní společná myšlenka učitelky Evy Moravové a vychovatelky Evy Koutové a „internátních“ žáků byla možná umocněna i možností zazpívat si v sousedním majestátném kostele sv. Mikuláše.

Myšlenka rychle dospěla k realizaci a v krásném barokním interiéru zazněly koledy podmalované hudebním doprovodem kostelních varhan, na které hrál náš žák Pepa Němeček. Záznam z koncertu pořídil dokonce i v roce 1997 Krátký film Barrandov a zařadil ho do celorepublikového televizního vysílání. Školení i amatérské hlasy zněly krásně a navodily tu pravou vánoční atmosféru. Žáci školy, místní občané i hosté byli dojati. A spontánně se zrodila nová, krásná tradice, která sblížovala žáky s místními občany a zároveň prezentovala nadání našich dětí. Posléze se do hudebního programu přidali i žáci ze ZŠ v Brodčích a hudební skupina Šedí vlci. Bohužel, postupem let se kostel dostával do stále horšího, až havarijního stavu, mobiliář byl odvezen a krásné zpívání se tam už nevrátilo. Žákům to přišlo líto a zrodil se nápad s vánočním vystoupením navštívit domovy seniorů, mateřské a základní školy a dětský domov v Krnsku. Místním občanům žáci předvedli své

vystoupení ve sportovní hale a závěrečné představení patřilo pracovníkům školy.

Tradice se v této podobě zůstala dodnes. Žáci nejen zpívají, ale také hrají divadlo a vyrábějí pro seniory k Vánocům dárečky. Milé je i vánočního zpívání na nádvoří zámku před zimními prázdninami. Paní vychovatelky na sebe dobrovolně berou funkce režiséra, asistenta, kulisáka, hudebního producenta, výtvarníka a např. pekaře (při pečení vánočních perníčků jako dárků). Jedno mají však všichni společné – nadšení. Potlesk a dojetí diváků je za tuto práci největší odměnou.

Ani sportovní nadšenci nepřijdou zkrátka. Již tradičně funguje kroužek s širokou nabídkou sportovních aktivit. Mezi jeho největší úspěchy patří 2. místo na Mistrovství republiky učňovských škol ve volejbale.

Ten, kdo nemá sportovního ducha, se může angažovat ve výtvarném kroužku. Žádná větší událost se neobejde bez výzdoby, popřípadě dárků vytvořených rukama mladých uměleckých nadšenců.

Naším mottem je: „ŽÁDNÝ TALENT NENECHÁME LEŽET LADEM.“ O tom, že se to vychovatelkám domova mládeže daří, svědčí kamarádské svazky (mnohdy na celý život) a vzpomínky žáků, kteří se i po letech rádi vracejí prohlédnout si prostředí (hlavně pokoje s palandami), kde prožili část svého studentského života. Tato setkání jsou plná vyprávění o veselých a často i dobrodružných zážitcích, dojemných emocích a pozitivních vzpomínkách.

Sportovní kurz ve 2.ročníku v Českém ráji

Outdoor training v 1.ročníku ve sportovním horeckém areálu

Vánoční zpívání na nádvoří

Z divadelních představení

IX. Škola nás připravuje pro život, aneb co říkají současníci

„Škola mi nabízí plno zkušeností, nové přátele, můžu se účastnit různých akcí a získat tak například další pracovní příležitosti.“

„Z Horek si odnesu do života spoustu zkušeností soukromých i profesních. Nejvíce si cením prvního ročníku, kdy jsme si užili spoustu zábavy. Nejvíce mě pak každoročně pobaví HORKYFEST.“

„Myslím si, že mě škola připravuje na reálný život v zaměstnání, naučil jsem se tady mnoho odborných věcí, mám zážitky z akcí, na které bych se normálně nedostal.“

„Na prvním místě mi škola poskytuje příležitosti najít si nové přátele, pak také odborné zkušenosti. Na druhou stranu díky klasifikaci přicházejí také problémy s rodiči, ale to k tomu asi patří. Také bych si představovala svůj volný čas trávit jinak než nad domácími úkoly.“

„Díky našemu studiu jsme mohli odletět bezplatně v rámci programu EU Leonardo da Vinci na pětítýdenní stáž na Kypr, kde jsme získali spoustu cenných zkušeností. Protože studujeme Cestovní ruch a cestování bude náš job, po návratu jsme hned začali plánovat týdenní exkurzi naší třídy do Anglie, do Londýna. Zde se nám opět rozšířily obzory jak po stránce jazykové, tak po stránce kulturní. Děkujeme škole za to, že nám umožňuje stále objevovat nové a nové věci.“

K. Janičatová a J. Horáček

Žáci 3. ročníku studijního oboru Cestovní ruch

„Mé nejlepší zážitky za ty tři roky, co tu jsem, jsou z Domova mládeže. Jsou tam skvělí lidé a mám je moc ráda. Nejvíce mě tam baví divadlo, pokaždé

to byla větší a větší sranda, moc jsme si to užívali. Také hraní míčových i stolních her je zábava. Jsme tam prostě úžasná banda lidí a myslím, že lepší jsem si ani nemohla přát.“

(vše žáci třetích ročníků)

„V dnešní době stále stoupají nároky na odbornost žáků a tím pádem stoupají i nároky na nás, učitele odborného výcviku. Je to náročné zaměstnání, ale když se pak povede nějaká akce, máme z toho všichni radost a pocít zadostiučinění. Tuhle práci musíte mít rádi.“

(Bc. Hana Somrová)

„Za devět let, co působím na škole, se toho změnilo opravdu hodně. Zrekonstruovaly se některé prostory, zlepšilo se vybavení kuchyní, i když bychom si dovedly představit ještě daleko víc „vymožeností“. Jen ti žáci jsou stále stejní, někteří pracovití, někteří línější. Záleží na skupině, ale i ve třech, za velkého úsilí a plného nasazení učitelů odborného výcviku, lze dosáhnout dobrého výsledku. Důležitý je individuální přístup, každý žák je osobnost a každý potřebuje úkol vysvětlit trochu jinak. Popisovat věci opravdu důkladně jsem se naučila po jedné nepříjemné zkušenosti, které se teď ale už jen smějeme.

Bylo to krátce po mém nástupu na Horky, dostala jsem první ročníky, učili se zrovna polévky. Naplánovali jsme si na ten den vývar. Ty nejlepší morkové kosti a vepřová žebra jsme pozvolna vařili čtyři hodiny, všude na chodbách to vonělo, každý se chodil ptát, co děláme za dobrotu. Báječný vývar. Pak jsem žákům řekla, aby vývar scedili. A tak to udělali – bohužel ho celý přecedili do kanálu a zůstaly jen ty ovařené kosti “

(Marcela Grossová a kolektiv školní kuchyně)

Současnost

Vzdělávací program školy

Čtyřleté studijní obory vzdělání ukončené maturitní zkouškou

Cestovní ruch 65-42-M/02

Žáci se připravují pro výkon činností spojených realizací tématických programů účastníků v tuzemském i zahraničním cestovním ruchu. Uplatnění absolventů je v rámci podnikatelských aktivit a dalších službách - služby ubytovací, stravovací, dopravní, zprostředkovací, průvodcovské, v informačních turistických centrech, služby lázeňské, služby spojené s tvorbou náplně volného času a v agroturistice.

Gastronomie 65-41-L/01

Žáci se připravují pro výkon technologických činností v odvětví společného stravování a získávají předpoklady pro vykonávání obchodně podnikatelských aktivit v oboru. Absolvent je schopen se uplatnit v pozicích kuchař-kuchařka a ve vyšších provozních funkcích.

Absolventi studijních oborů mohou pokračovat ve studiu na oborově odpovídající vyšší odborné nebo vysoké škole.

Tříleté učební obory vzdělání ukončené závěrečnou zkouškou a získáním výučního listu

Kuchař - Číšník 65-51-H/01

Obsah je zaměřen ze 2/3 na přípravu pokrmů a z 1/3 na obsluhu a stolničení. Absolvent se uplatní při výkonu povolání kuchař nebo číšník zejména v pozici zaměstnance ve velkých, středně velkých i malých provozech. Po získání nezbytné praxe v oboru je připraven i na soukromé podnikání v gastronomii.

Cukrář 29-54-H/01

Obsah učební oboru je zaměřen na výrobu cukrářské produkce. Absolventi se uplatní při výkonu povolání cukrář, cukrářka v pozici zaměstnance ve výrobních cukrářských výrobků, v hotelových cukrárnách a v obchodních zařízeních. Po nezbytném zapracování je rovněž připraven pro podnikatelskou činnost.

Zemědělec - Farmář 41-51-H/01

Učební obor je zaměřen na širokou profesní přípravu v základech zemědělského hospodaření a dalších odvětvích podnikání na venkově a činnostech zaměřených na služby.

Žáci jsou připravováni v oblasti mechanizace, opravárenství, chovu zvířat, pěstování zemědělských plodin, zahradnictví a krajiny-tvorby. Součástí přípravy je získání řidičského průkazu sk. B, T a C a kurzy obsluhy sklízecích mlátiček a hydraulických nakladačů.

Zahradník 41 – 52 – H/01

Učební obor je zaměřen na profesní přípravu v základech zahradnického a zemědělského hospodaření a dalších činnostech v různých odvětvích podnikání na venkově a činnostech zaměřených na služby. Absolvent se uplatní zejména v oblasti zahradnické, resp. rostlinné výroby v povolání zahradník.

Absolventi učebních oborů mohou pokračovat ve studiu na naší škole v nástavbovém oboru Podnikání, ukončeném maturitní zkouškou.

Dvouleté nástavbové studium

Podnikání 64-41-L/524

Studijní obor prohlubuje a rozšiřuje znalosti, které žáci získali ve tříletém učebním oboru. Toto rozšíření a prohloubení je zaměřeno především do oblasti ekonomické s cílem připravit absolventa pro podnikatelskou dráhu. Po ukončení studia je absolvent připraven vykonávat ekonomické, provozní, obchodní a administrativní činnosti v podniku a samostatně podnikat.

Absolventi mohou pokračovat ve studiu na vyšší odborné nebo vysoké škole.

Celoživotní vzdělávání - odborné kurzy pro pracovníky v gastronomii, cestovním ruchu a v zemědělství

Cvičná škola pro pedagogickou praxi Institutu vzdělávání a poradenství České zemědělské univerzity v Praze

Doplňková činnost školy

Doplňková činnost je organizována zejména pro zkvalitnění odbornosti žáků a pro zlepšení materiálního zajištění výchovně vzdělávací práce.

V rámci této oblasti nabízíme služby:

- Gastronomické zajištění (teplá a studená kuchyně, cukrářské výrobky) a obsluha při společenských akcích, včetně květinové výzdoby.
- Prodej cukrářských výrobků, zejména minidezertů a dortů, vánočního cukroví.
- Možnost konání společenských akcí (svatby, pracovní setkání, rodinné oslavy apod.) v prostorách zámku SOŠ a SOU v Horkách nad Jizerou.

- Zámecká vinárna - stylové prostředí - rezervace akcí do 30 osob.
- Ubytování na domově mládeže - v budově zámku, včetně stravování.
- Levné ubytování na zámku v bytové jednotce 2 + 1 se samostatným vchodem, lednicí, sporákem a vlastním sociálním zařízením a sprchovým koutem.
- Obědy pro veřejnost.
- Zahradnictví - prodej sadby, zeleniny, květin, dušičkových, adventních a jiných vazeb.

Škola žákům zajišťuje:

- Cvičná pracoviště pro praxi ve škole a ve smluvních podnicích
- Příležitost využít další praxe, včetně exkluzivních míst – např. Pražský hrad, Eurest.
- Možnost zahraniční praxe (Německo, Rakousko, Slovensko, Itálie, Kypr, Velká Británie).
- Příspěvek na pracovní oblečení pro praktické vyučování.
- Možnost získání odměny za produktivní činnost při odborném výcviku.
- Stravování ve školní jídelně, ubytování v domově mládeže.
- Autobusové spojení z Mladé Boleslavi a z Benátek nad Jizerou.
- Mimoškolní zájmovou činnost včetně kroužku chovu koní.
- Možnost využití internetu ve škole i na domově mládeže.
- Kulturní a odborné exkurze, lyžařské a sportovní kurzy.

Současní zaměstnanci školy ve školním roce 2011 / 2012

ředitel školy: Ing. Morava Vratislav

zástupce ředitele pro praktické vyučování: Ing. Repáň Miloš

zástupce ředitele pro teoretické vyučování: RNDr. Kosina František

učitelé teoretického vyučování:

Mgr. Burkovcová Běla	Ing. Prokůpková Lenka
Ing. Capouchová Ivana	Ing. Ptáček Jan
JUDr. Čančík František	Rambousková Libuše
Davies Jitka	Mgr. Ročejdlová Michaela
Mgr. Dlouhý Marek	Rychtaříková Eva
Ing. Dundrová Soňa	Bc. Rynešová Markéta
Fišerová Ivana	Ing. Říhová Alena
Mgr. Hovorková Jarmila	Ing. Říhová Anna
Ing. Hradiská Presová Jitka	Mgr. Smutný Jiří
Mgr. Janičatová Olga	Mgr. Šebek Jaromír
Bc. Kobzevová Ivana	Ing. Šimon Jiří
Mgr. Kvasnička František	
Bc. Majkútová Jitka, DiS	externí učitelé:
Mgr. Měrotská Monika	Burkovec Václav
Ing. Moravová Eva	Vítová Bronislava
Ing. Niklová Romana	

učitelé odborného výcviku:

Fabiánová Marie
vedoucí učitelka
Fiedler Vlastimil
Grossová Marcela
Janda Josef
Bc. Kadeřábková Ivana
Novák Miroslav
Pechlátová Alena
Sedláček Čestmír
Bc. Somrová Hana
Soumarová Olga
Tobolová Světlana
Veselý Karel
Zavřel Petr

vychovatelky domova mládeže:

Bc. Sobotková Zuzana
vedoucí vychovatelka
Hroudová Eva
Kubišová Janka

technicko - ekonomický úsek:

Uhlířová Lucie
zástupce ředitele pro TEÚ
Charvátová Ivana
Kroupová Lenka
Leonhardtová Ivana
Sedláčková Jitka
Táborská Eva

školní jídelna:

Rumlová Jana
vedoucí ŠJ
Batalová Dana
Zmrzlá Lenka

provozní pracovníci:

Brich Milan
Krejčíková Miloslava
Kuchtová Ludmila
Podaná Renáta

Obec Horky nad Jizerou

www.horkynj.cz

tel. 326 312 207

krasysveta.cz

SOŠ a SOU Horky nad Jizerou děkuje níže uvedeným

OKRESNÍ AGRÁRNÍ KOMORA

MLADÁ BOLESLAV

HOSPODÁŘSKÁ KOMORA

MLADÁ BOLESLAV

partnerům za pomoc při vydání Almanachu

SOŠ a SOU Horky nad Jizerou děkuje níže uvedeným partnerům za pomoc při vydání Almanachu

Agrární komora Příbram

Andretty

Benátky nad Jizerou - kadeřnictví

APEX Computer

Mladá Boleslav - výpočetní technika,
servis

Jana Bártová

Benátky nad Jizerou - Restaurace
BRUCH

CORHB, s.r.o.

Havlíčkův Brod - gastro vybavení

Dům barev

Mladá Boleslav - specializovaná síť pro-
dejen barev, laků a příslušenství

Fitness Bunkr

Mladá Boleslav

Gastro Plch s.r.o.

Mnichovo Hradiště - potraviny

Miroslav Hačecký

Brodce - car servis

Interdog Bohemia

Mladá Boleslav – kynologický spolek

Komerční banka a.s.

pobočka Mladá Boleslav

Zdeněk Legner

Řehnice - sochař v kovu

Mela servis s.r.o.

Milovice - servis a prodej velkokuchyň-
ského zařízení

MIJA s.r.o.

Benátky nad Jizerou - pracovní oděvy

Tomáš Müller

Chotětov - maso a masné výrobky

Zuzana Nováková

Benátky nad Jiz. - půjčovna kostýmů
Karneval

Nowaco Czech Republic s.r.o.

Kralupy nad Vltavou - potraviny

Josef Pavuk

Mnichovo Hradiště - stavební práce

Pivovar Holba a.s.

Hanušovice - pivovar

Podkovář s.r.o.

Dolní Cetno - pivovar

Pribina, Závod Příbrav - Hesov

mléčné výrobky

Josef Rajdl

Nymburk - mléčné výrobky

Restaurace U Vondráčků

Praha Barrandov

Rolnické družstvo Bezno

zemědělské činnosti

Stanislav Svoboda

Horky nad Jizerou - autodoprava

František Šembera

Mladá Boleslav - elektropráce

Miroslav Váňa

Horky nad Jizerou - prodej hygienických
potřeb

Zemědělské družstvo Luštěnice

zemědělské činnosti

Zemědělské družstvo Mečeříž

zemědělské činnosti

